Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2005/68/EÜ,**

16. november 2005,

mis käsitleb edasikindlustust ja millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ning direktiive 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 323, 9.12.2005, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ, 5. september 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/37/EÜ, 11. märts 2008	L 81	71	20.3.2008
►**M3**	Nõukogu direktiiv 2013/23/EL, 13. mai 2013	L 158	362	10.6.2013

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 270, 13.10.2007, lk 32 (2005/68/EÜ)

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2005/68/EÜ,

16. november 2005,

mis käsitleb edasikindlustust ja millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ning direktiive 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

tegutsedes asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, ([3]) nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, ([4]) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta ([5]) on sätestanud nõuded otsekindlustustegevuse alustamisele ja jätkamisele ühenduses.

(2) Need direktiivid sätestavad õigusraamistiku kindlustusseltsidele kindlustustegevusega tegelemiseks siseturul nii asutamisõiguse kui teenuste osutamise vabaduse alusel, et lihtsustada ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltsidel ühenduses asuvate kohustuste katmist ja võimaldada kindlustusvõtjatel taotleda hüvitist mitte üksnes omaenda riigis asutatud kindlustusandjatelt, vaid ka ühenduses asuva peakontoriga ja teises liikmesriigis asutatud kindlustusandjatelt.

([1]) ELT C 120, 20.5.2005, lk 1.
([2]) Euroopa Parlamendi 7. juuni 2005. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 17. oktoobri 2005. aasta otsus.
([3]) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).
([4]) EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.
([5]) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

(3) Nendes direktiivides sätestatud korda kohaldatakse otsekindlustusseltsidele kogu nende tegevuse, nii otsekindlustuse kui ka vastuvõetud edasikindlustuse osas; siiski ei kehti spetsialiseerunud edasikindlustusseltsi edasikindlustustegevuse suhtes ei käesolev kord ega ükski teine ühenduse õigusega sätestatud kord.

(4) Edasikindlustus on oluline finantstegevus, kuna see annab otsekindlustusseltsidele riskide ülemaailmselt laiemat jaotumist soodustades suuremaid võimalusi kindlustustegevuseks ja kindlustuskaitse pakkumiseks ning vähendab ka nende kapitalikulusid; lisaks etendab edasikindlustus olulist rolli finantsstabiilsuse seisukohast, sest edasikindlustus on oma finantsvahendaja ja institutsionaalse investori rolli tõttu otsekindlustusturu ja samuti kogu finantssüsteemi usaldusväärsuse ja stabiilsuse tagamise oluline komponent.

(5) Nõukogu 25. veebruari 1964. aasta direktiiv 64/225/EMÜ asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise kohta edasikindlustuse ja retrotsessiooni puhul [1] kõrvaldas edasikindlustuse pakkuja rahvuse või asukohaga seotud asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse piirangud. Siiski ei kõrvaldanud see edasikindlustuse usaldatavusnormatiivide järgimise reguleerimise osas siseriiklike õigusnormide erinevustest tulenevaid piiranguid. Seetõttu on ühenduse edasikindlustusseltside järelevalve tasemes olulisi erinevusi, mis takistavad edasikindlustusega tegelemist, näiteks edasikindlustusseltsi kohustus pantida otsekindlustusseltsi tehniliste eraldiste katmiseks oma varad, samuti edasikindlustusseltsi kohustus järgida erinevaid järelevalvealaseid eeskirju erinevates liikmesriikides, kus nad tegutsevad, või otsekindlustusseltsi pädeva asutuse kaudne järelevalve edasikindlustusseltsi mitmesuguste aspektide üle.

(6) Finantsteenuste tegevuskava tuvastas edasikindlustuse kui valdkonna, milles vajatakse meedet finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks ühenduse tasandil. Pealegi on sellised olulised finantsasutused nagu Rahvusvaheline Valuutafond ja Rahvusvaheline Kindlustusjärelevalvete Assotsiatsioon (*International Association of Insurance Supervisors* – IAIS) rõhutanud, et edasikindlustuse järelevalve ühtlustatud reeglite puudumine ühenduse tasandil on oluline lünk finantsteenuste õigusraamistikus ja et see lünk tuleks täita.

(7) Käesoleva direktiivi eesmärk on luua ühenduses toimuva edasikindlustustegevuse jaoks usaldatavusnormatiivide järgimise õigusraamistik. See moodustab osa ühenduse kindlustusalaste õigusnormide kogumist, mille eesmärk on luua siseturg kindlustuse valdkonnas.

[1] EÜT 56, 4.4.1964, lk 878.

▼B

(8) Käesolev direktiiv on kooskõlas edasikindlustuse usaldatavusnormatiivide järgimise korraga eriti IAISi tehtud ulatusliku rahvusvahelise tööga.

(9) Direktiiv järgib ühenduse õigusaktides otsekindlustuse osas vastuvõetud käsitlust, teostades ühtlustamist, mis on oluline, vajalik ja piisav tagamaks tegevuslubade ning usaldatavusnormatiivide järgimise kontrollisüsteemide vastastikust tunnustamist, muutes sellega võimalikuks kogu ühenduses kehtivate ühtsete tegevuslubade väljaandmise ja järelevalve põhimõtete kohaldamise päritoluliikmesriigi poolt.

(10) Seetõttu kehtib edasikindlustustegevuse alustamisel ja jätkamisel kord, kus ühtse ametliku tegevusloa väljastab selle liikmesriigi pädev asutus, kus asub edasikindlustusseltsi peakontor. Selline tegevusluba võimaldab ettevõtjal tegutseda asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel kogu ühenduses. Filiaali asukoha või teenuse osutamise asukoha liikmesriik ei tohi nõuda uue tegevusloa taotlemist edasikindlustusseltsilt, kes soovib tema territooriumil tegeleda edasikindlustusega ja kes on tegevusloa saanud oma päritoluliikmesriigis. Lisaks sellele ei tohi selle edasikindlustusseltsi edasi kindlustatud kindlustusseltsi pädev asutus täiendavalt uurida või kontrollida oma päritoluliikmesriigis tegevusloa saanud edasikindlustusseltsi usaldusväärsust. Samuti ei tohi liikmesriigid nõuda ühenduses tegevusloa saanud edasikindlustusseltsilt varade pantimist katmaks oma osa tsedendi tehnilistest eraldistest. Määratleda tuleb tingimused sellise tegevusloa andmiseks ja kehtetuks tunnistamiseks. Pädev asutus ei tohi anda tegevusluba või jätta tegevusluba alles käesoleva direktiivi tingimusi rikkuvale edasikindlustusseltsile.

(11) Käesolevat direktiivi kohaldatakse edasikindlustusseltsidele, kes tegelevad eranditult edasikindlustusega ja mitte otsekindlustusega; seda kohaldatakse ka emaettevõtja riske edasi kindlustavale tütarettevõtjale, kelle on asutanud või kelle omanik on kas muu finantsettevõtja kui kindlustusselts või edasikindlustusselts või kindlustus- või edasikindlustusseltside kontsern, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/78/EÜ kindlustusandjate kontserni kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta, ([1]) või üks või mitu mittefinantsettevõtjat, ja kelle eesmärk on kindlustada edasi üksnes nende ettevõtjate riske, kellele ta kuulub. Kui käesolevas direktiivis viidatakse edasikindlustusseltsidele, hõlmavad need ka emaettevõtja riske edasi kindlustavaid tütarettevõtjaid, välja arvatud juhul, kui emaettevõtja riske edasi kindlustavatele tütarettevõtjate kohta on erisäte. Emaettevõtja riske edasi kindlustavad tütarettevõtjad ei kindlusta edasi kontserni

([1]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

kuuluvate otsekindlustus- või edasikindlustusseltside otsekindlustus- või edasikindlustustegevust väljaspool kontserni. Finantskonglomeraati kuuluvad otsekindlustus- või edasikindlustusseltsid ei tohi omada emaettevõtja riske edasi kindlustavaid tütarettevõtjaid.

(12) Seda direktiivi ei kohaldata siiski kindlustusseltside suhtes, mida reguleeritakse juba direktiividega 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ; muu hulgas kohaldatakse edasikindlustusseltsi tegevuse suhtes siiski käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid edasikindlustusseltsi omavahenditele, kui edasikindlustustegevus moodustab olulise osa tema kogutegevusest, et tagada selliste seotud seltside usaldusväärsust ja seda, et selliste kindlustusseltside kapitalinõuded arvestaks nõuetekohaselt selle tegevuse iseärasusi.

(13) Käesolevat direktiivi ei kohaldata liikmesriigi korraldatud või täisgarantiiga edasikindlustuse suhtes, kui liikmesriik tegutseb avalikes huvides viimase võimaluse edasikindlustusandjana juhul, kui liikmesriigis kujuneb spetsiifiline olukord, kus turul ei ole võimalik piisavat kommertskindlustuse katet osta; sellises olukorras tähendab “piisava kommertskindlustuse katte” puudumine enamasti läbikukkumist turul, mida iseloomustab kindlustuspakkumiste ilmne vähesus, kuigi ülemäärane kindlustusmakse iseenesest ei tohiks sellist kommertskindlustuskatte ebapiisavust tähendada. Käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti d kohaldatakse ka kindlustusseltsidevahelistele lepingutele, mille suhtes kohaldatakse direktiive 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ ja mille eesmärgiks on tegeleda suurte finantsnõuetega seotud riskidega, nagu näiteks terrorism.

(14) Edasikindlustusselts peab oma eesmärgid piirama edasikindlustustegevuse ja sellega seotud tegevustega. See tingimus võimaldab edasikindlustusseltsil oma klientide heaks tegeleda näiteks statistilise ja aktuaarse nõustamisega, riskianalüüsi või -uuringutega. Edasikindlustusselts võib tegutseda ka valdusettevõtjana ja olla seotud finantssektoriga Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, ([1]) artikli 2 punkti 8 tähenduses. Igal juhul ei luba nimetatud nõue tegeleda mitteseotud pangandus- ja finantstegevustega.

(15) Direktiiv peaks selgitama pädevate asutuste volitusi ja järelevalvelisi vahendeid. Edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädev

([1]) ELT L 35, 11.2.2003, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

asutus peaks vastutama edasikindlustusseltsi finantsseisundi, sealhulgas tema maksevõimelisuse, piisavate tehniliste eraldiste ja tasanduseraldiste reservi moodustamise ning nende eraldiste ja reservide kvaliteetsete varadega kaetuse jälgimise eest.

(16) Liikmesriikide pädevate asutuste käsutuses peavad olema järelevalvelised vahendid, mis on vajalikud tagamaks edasikindlustusseltside korrektset tegevust kogu ühenduses kas siis asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Esmajoones peavad nad suutma kasutada asjakohaseid kaitsemeetmeid või rakendada sanktsioone, mille eesmärk on takistada eeskirjade eiramist ja edasikindlustuse järelevalve õigusnormide rikkumist.

(17) Kindlustusportfelli üleandmist hõlmavad sätted peavad olema kooskõlas käesoleva direktiiviga kehtestatud volitusega. Need peavad kehtima edasikindlustusseltside vahel erinevatel alustel sõlmitud kindlustusportfellide üleandmise kohta, nagu näiteks kindlustusportfelli üleandmine edasikindlustusseltside omavahelisel ühinemisel või muul äriühinguõiguses ette nähtud alusel või kindlustusportfelli katmata kulude üleandmine teisele edasikindlustusseltsile *run-off* olukorras. Lisaks peaksid kindlustusportfelli üleandmisega seotud sätted sisaldama konkreetseid sätteid asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud kindlustuslepingute üleandmise kohta teisele edasikindlustusseltsile.

(18) Sätestada tuleb teabevahetus pädevate asutuste ja asutuste või organite vahel, mis oma funktsiooni tõttu aitavad tugevdada finantssüsteemi stabiilsust. Edastatud teabe konfidentsiaalsuse huvides peab adressaatide loetelu olema rangelt piiratud. Seetõttu on vaja täpsustada tingimusi lubamaks eespoolnimetatud teabevahetust; lisaks sellele, kui on ette nähtud, et teavet võib avalikustada üksnes pädeva asutuse selgelt väljendatud nõusolekul, võib teha nõusoleku andmise sõltuvaks rangete tingimuste täitmisest. Seoses sellega ja tagamaks pädeva asutuse korrektset järelevalvet edasikindlustusseltside üle sätestatakse käesolevas direktiivis kord, mis võimaldab liikmesriikidel sõlmida teabevahetuse osas kokkuleppeid kolmandate riikidega tingimusel, et edastatud teabe osas tagatakse asjakohane ametisaladuse hoidmine.

(19) Edasikindlustusseltside usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve tugevdamiseks tuleks ette näha audiitorile kohustus teatada koheselt pädevale asutusele, kui ta saab vastavalt käesolevale direktiivile oma ametikohustuste täitmisel teada asjaoludest, millel on edasikindlustusseltsi finantsseisundile või juhtimisele ja raamatupidamisele rasked tagajärjed. Eesmärke arvestades on soovitatav, et liikmesriigid sätestaksid audiitorile sellise kohustuse juhuks, kui ta tuvastab need asjaolud oma ametikohustuste täitmisel edasikindlustusseltsiga märkimisväärses seoses olevas ettevõtjas. Audiitori kohustus teatada pädevale asutusele teatud edasikindlustusseltsi puudutavaid asjaolusid või otsuseid, mis selguvad

▼B

tema ametikohustuste täitmise käigus muus ettevõtjas kui kõnealuses edasikindlustusseltsis, ei muuda iseenesest audiitori ülesandeid selles ettevõtjas ega viisi, kuidas neid ülesandeid peab selles ettevõtjas täitma.

(20) Sätestada tuleb käesoleva direktiivi kohaldamine olemasolevate edasikindlustusseltside suhtes, kellel on tegevusluba või õigus tegeleda edasikindlustusega vastavalt liikmesriigi õigusnormidele juba enne käesoleva direktiivi kohaldamist.

(21) Võimaldamaks edasikindlustusseltsil täita oma kohustusi, peab päritoluliikmesriik nõudma edasikindlustusseltsilt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist. Nende kindlustustehniliste eraldiste suurus määratakse vastavalt nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiivile 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aasta- ja konsolideeritud aruannete kohta ([1]) ja elukindlustuse edasikindlustuse osas tuleks lubada päritoluliikmesriigil sätestada täpsem kord vastavalt direktiivile 2002/83/EÜ.

(22) Krediidikindlustuse edasikindlustusega tegelevalt edasikindlustusseltsilt, kelle krediidikindlustuse edasikindlustus moodustab enam kui väheolulise osa tema kogutegevusest, tuleb nõuda solventsusmarginaalist väljajääva tasanduseraldise moodustamist; selle eraldise suurus arvutatakse vastavalt ühele direktiivis 73/239/EMÜ toodud ja võrdväärsetelt tunnustatud meetoditest; lisaks tuleb käesolevas direktiivis lubada päritoluliikmesriigil nõuda tema territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsilt tasanduseraldise moodustamist muude riskide kui krediidiriski edasikindlustuse osas, järgides selles päritoluliikmesriigis kehtestatud korda. Pärast rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi IFRS 4 (*International Financial Reporting Standards*) kehtestamist peaks käesolev direktiiv selgitama vastavalt käesolevale direktiivile moodustatud tasanduseraldiste usaldatavusnormatiivide kohast käsitlemist. Kuna edasikindlustusvajaduste järelevalvet tuleb projekti "Solvency II" kohaselt uuesti hinnata, ei välista käesolev direktiiv võimalikku tulevast edasikindlustuse järelevalvet projekti "Solvency II" alusel.

(23) Edasikindlustusseltsil peavad kindlustustehniliste eraldiste ja tasanduseraldiste katteks olema edasikindlustusseltsi tegevuse tüüpi, eriti eeldatavate väljamaksete laadi, suurust ja kestust arvestavad varad tagamaks tema investeeringute piisavust, likviidsust, turvalisust, kvaliteeti, kasumlikkust ja vastavust, kusjuures ettevõtja tagab investeeringute mitmekesisuse ja asjakohase jaotuse ning investeeringud võimaldavad ettevõtjal asjakohaselt

([1]) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/51/EÜ (ELT L 178, 17.7.2003, lk 16).

▼B

reageerida muutuvatele majandustingimustele, eelkõige arengutele finantsturgudel ja kinnisvaraturgudel, või raskete tagajärgedega katastroofidele.

(24) Oluline on, et edasikindlustusseltsil oleks lisaks kindlustustehnilistele eraldistele täiendav reserv, mida tuntakse kui solventsusmarginaali ja mis koosneks vabadest varadest ning pädeva asutuse nõusolekul teistest bilansivälistest varadest ja mis oleks puhvriks äritegevuse negatiivse kõikumise korral. See nõue on usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve oluline komponent. Komisjoni poolt niinimetatud "Solvency II" projekti raames läbi viidud solventsusmarginaalile kehtivate eeskirjade läbivaatamisel tuleb edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali määramiseks kohaldada senistes otsekindlustustegevuse õigusaktides sätestatud korda.

(25) Arvestades surmariski katva elukindlustuse edasikindlustuse ja kahjukindlustuse edasikindlustuse sarnasust, eriti kindlustusriski katmise ja elukindlustuse edasikindlustuslepingute kestuse osas, tuleb elukindlustuse edasikindlustuse solventsusmarginaal kindlaks määrata vastavalt käesolevas direktiivis kehtestatud sätetele kahjukindlustuse edasikindlustuse solventsusmarginaali määramise kohta; päritoluliikmesriigil tuleks siiski lubada rakendada direktiivis 2002/83/EÜ kehtestatud sätteid elukindlustuse edasikindlustuse solventsusmarginaalide määramiseks seoses investeerimisfondide ja osaluslepingutega.

(26) Teatud edasikindlustuslepingute või -liikide iseärasuste arvestamiseks tuleb sätestada solventsusmarginaali korrigeerimise võimalus; korrigeerima peab komisjon oma asutamislepinguga sätestatud rakendusvolitusi teostades pärast konsulteerimist komisjoni otsusega 2004/9/EÜ ([1]) moodustatud Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega.

(27) Need meetmed tuleb vastu võtta regulatiivkomitee menetlusega, mis on sätestatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, ([2]) artiklis 5.

(28) Käesolevas direktiivis sätestatud kasutusel oleva solventsusmarginaali tõendamiseks sobivate elementide loetelu peab vastama direktiivides 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ toodule.

([1]) ELT L 3, 7.1.2004, lk 34.
([2]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

(29) Edasikindlustusselts peab omama garantiifondi tagamaks piisavate vahendite olemasolu seltsi asutamisel ja seda, et seltsi tegevuse käigus ei langeks tema solventsusmarginaal kunagi alla ohutu miinimumtaseme; siiski tuleb emaettevõtja riske edasi kindlustava tütarettevõtja iseärasuste arvestamiseks lubada päritoluliikmesriigil kehtestada sellise ettevõtja jaoks väiksem minimaalne garantiifond.

(30) Käesoleva direktiivi teatud sätted määratlevad miinimumstandardeid. Päritoluliikmesriigil peab olema õigus kehtestada tema pädevalt asutuselt tegevusloa saanud edasikindlustusseltside suhtes, eelkõige nõutava solventsusmarginaali osas rangem kord.

(31) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada piiratud edasikindlustusele; seetõttu tuleb määratleda piiratud edasikindlustuse mõiste käesoleva direktiivi tähenduses; arvestades seda liiki edasikindlustuse iseärasust, peaks päritoluliikmesriigil olema võimalus kehtestada piiratud edasikindlustust reguleerivaid erisätteid. Sellised sätted võivad teatud arvu spetsiifiliste punktide osas erineda käesolevas direktiivis sätestatud üldisest süsteemist.

(32) Käesolev direktiiv peab kehtestama reeglid nimetatud eriotstarbelistele varakogumitele, mis võtavad enda kanda kindlustus- ja edasikindlustusseltside riske. Niisuguste eriotstarbeliste varakogumite, mis ei ole kindlustus- või edasikindlustusseltsid, erilise iseloomu tõttu tuleb liikmesriikides kehtestada erisätted. Lisaks peaks käesolev direktiiv sätestama, et päritoluliikmesriik peab kehtestama täpsemad reeglid, et määratleda, millistel tingimustel saaks eriotstarbeliste varakogumite väljamakstavaid summasid kasutada kindlustus- või edasikindlustusseltsi kindlustustehniliste eraldiste katmiseks. Käesolev direktiiv peaks ka sätestama, et eriotstarbelistelt varakogumitelt saadavaid summasid võib pidada summadeks, mida saab edasikindlustus- või retrotsessioonilepingu raames vastavalt käesoleva direktiivi sätestatud piirmäärale maha arvata juhul, kui kindlustusselts või edasikindlustusselts on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud asjakohase tõendi ja saab viimaselt selleks loa.

(33) Tuleb sätestada meetmed juhuks, kui edasikindlustusseltsi finantsseisund muutub selliseks, et tal on raske täita oma kindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi. Teatud olukordades peab pädeval asutusel olema õigus sekkuda piisavalt varases etapis, kuid selle õiguse teostamisel peab pädev asutus teatama edasikindlustusseltsile järelevalvelise meetme rakendamise põhjused vastavalt kindla

▼B

juhtimise ja põhjendatud protsessi põhimõtetele. Sellise olukorra jätkumisel ei tohi pädev asutus väljastada tõendit, mis kinnitaks piisava solventsusmarginaali olemasolu edasikindlustusseltsil.

(34) Tuleb sätestada koostöö liikmesriikide pädevate asutuste vahel, et tagada asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel tegutseva edasikindlustusseltsi poolt temale vastuvõtvas liikmesriigis kohaldatavate õigusnormide järgimine.

(35) Sätestada tuleb kohtulik kaebeõigus tegevusloa andmisest keeldumise või tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral.

(36) Oluline on sätestada, et väljaspool ühendust asuva peakontoriga ja ühenduses edasikindlustustega tegelevat edasikindlustusseltsile ei kohaldataks sätteid, mis tagaks neile soodsama kohtlemise kui liikmesriigis asuva peakontoriga edasikindlustusseltsile.

(37) Edasikindlustuse rahvusvahelisuse arvestamiseks tuleb lubada rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimist kolmanda riigiga, eesmärgiga määratleda vahendid nende edasikindlustusseltside järelevalveks, kes tegutsevad mõlema lepinguosalise territooriumil.

(38) Sätestada tuleb paindlik menetlus, mis võimaldaks hinnata ühenduse usaldatavusnormatiivide vastavust kolmandate riikide omadega, et parandada kolmandates riikides edasikindlustusteenuste liberaliseerimist kas asutamise või teenuste piiriülese osutamise kaudu. Selles osas sätestatakse käesolevas direktiivis kolmandate riikidega läbirääkimiste pidamise kord.

(39) Komisjonil peab olema õigus vastu võtta rakendusmeetmeid tingimusel, et need ei muuda käesoleva direktiivi olulisi komponente. Need rakendusmeetmed peavad võimaldama ühendusel arvestada edasikindlustuse edasiste arengutega. Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta vastavalt otsusele 1999/468/EÜ.

(40) Praegust ühenduse õigusraamistikku kindlustuse alal tuleb kohandada arvestamaks käesoleva direktiiviga kehtestatud edasikindlustusseltside uut järelevalvekorda ning tagamaks tervele kindlustussektorile järjepidevat õigusraamistikku. Eelkõige tuleb kohandada olemasolevaid õigusnorme, mis lubavad edasikindlustusseltsi "kaudset järelevalvet" otsekindlustusseltsi üle järelevalve teostamiseks pädeva asutuse poolt. Lisaks tuleb kaotada praegused õigusnormid, mis võimaldavad liikmesriigil mis tahes vormis nõuda kindlustusseltsi tehniliste eraldiste katteks olevate varade pantimist, kui kindlustusseltsi edasikindlustajaks on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või teine

▼B

kindlustusselts. Lõpuks tuleb sätestada, et edasikindlustusega tegeleva kindlustusseltsi solventsusmarginaalile, kui see tegevus moodustab olulise osa tema kogutegevusest, kehtib edasikindlustusseltsidele käesoleva direktiiviga kehtestatud maksejõulisuse kord. Seetõttu tuleb direktiive 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ja 2002/83/EÜ vastavalt muuta.

(41) Direktiivi 98/78/EÜ tuleb muuta, et tagada täiendava järelevalve kehtimine kindlustus- või edasikindlustuskontserni edasikindlustusseltsile samal viisil nagu praegu kindlustuskontserni kindlustusseltsile.

(42) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ([1]) punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need tabelid avalikustama.

(43) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise jaoks õigusraamistiku loomist, piisavalt saavutada ning seetõttu saab seda meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta vastu meetmed vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Selles artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(44) Kuna käesolev direktiiv määratleb miinimumstandardid, võivad liikmesriigid kehtestada rangema korra,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv sätestab eeskirjad sõltumatu tegevusena edasikindlustustegevuse alustamiseks ja jätkamiseks üksnes edasikindlustusega tegeleva edasikindlustusseltsi poolt, kes on asutatud liikmesriigis või keda soovitakse seal asutada.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

a) kindlustusseltside suhtes, kellele kohaldatakse direktiive 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ;

b) direktiivi 73/239/EMÜ artiklites 2 ja 3 osutatud tegevuste ja organite suhtes;

([1]) ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

▼B

c) direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 3 osutatud tegevuste ja organite suhtes;

d) liikmesriigi valitsuse teostatud või täielikult garanteeritud edasikindlustustegevuse suhtes, kui seda tehakse olulistes avalikes huvides viimase võimaliku edasikindlustusandjana, sealhulgas olukorras, kus seda nõuab turuolukord, kus piisavat kommertskindlustuse katet on turult võimatu saada.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *edasikindlustus* tähendab tegevust, mis seisneb kindlustusseltsi või teise edasikindlustusseltsi poolt ülekantud riskide vastuvõtmises. Lloyd'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni puhul tähendab edasikindlustus ka tegevust, mis seisneb Lloyd'si mis tahes liikme poolt üle kantud riskide vastuvõtmises muu kindlustus- või edasikindlustusseltsi poolt peale Lloyd'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni;

b) *emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja* tähendab edasikindlustusseltsi, kelle omanikuks on kas muu finantsettevõtja kui kindlustusselts või edasikindlustusselts või kindlustus- või edasikindlustusseltside kontsern, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 98/78/EÜ, või üks või mitu mittefinantsettevõtjat, ja kelle eesmärk on kindlustada edasi üksnes selle ettevõtja või nende ettevõtjate riske, kellele ta kuulub, või selle ettevõtja või ettevõtjate kontserni riske, kelle osa riske edasikindlustav tütarettevõtja on;

c) *edasikindlustusselts* tähendab ettevõtjat, kes on saanud ametliku tegevusloa vastavalt artiklile 3;

d) *filiaal* tähendab edasikindlustusseltsi esindust või filiaali;

e) *üksus* tähendab edasikindlustusseltsi peakontorit või filiaali, arvestades punkti d;

f) *päritoluliikmesriik* tähendab liikmesriiki, kus asub edasikindlustusseltsi peakontor;

g) *filiaali liikmesriik* tähendab liikmesriiki, kus asub edasikindlustusseltsi filiaal;

h) *vastuvõttev liikmesriik* tähendab liikmesriiki, kus edasikindlustusseltsil on filiaal või kus ta osutab teenuseid;

i) *valitsev mõju* tähendab emaettevõtja ja tütarettevõtja vahelist seost nagu see on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ ([1]) artiklis 1 või sellega sarnast seost füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

([1]) Nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmes direktiiv 83/349/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb raamatupidamise ühendaruandeid (EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/51/EÜ.

▼B

j) *oluline osalus* tähendab otsest või kaudset aktsiate või osade või aktsiatega või osadega määratud häälte omamist 10 või enama protsendi ulatuses või nii, et see annab võimaluse mõjutada oluliselt selle ettevõtja juhtimist, kelles osalust omatakse;

k) *emaettevõtja* tähendab emaettevõtjat nagu see on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2;

l) *tütarettevõtja* tähendab tütarettevõtjat nagu see on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2;

m) *pädev asutus* tähendab riigiasutust, kellele on seaduse või alamalseisva õigusaktiga antud volitused teostada edasikindlustusseltside järelevalvet;

n) *märkimisväärne seos* tähendab olukorda, kus kaks või rohkem füüsilist või juriidilist isikut on seotud:

   i) osaluse kaudu, mis tähendab otsest või valitseva mõju kaudu ettevõtja aktsiate või osade või aktsiatega või osadega määratud häälte omamist 20 või enama protsendi ulatuses, või

   ii) valitseva mõju kaudu kõikidel direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõigetes 1 ja 2 viidatud juhtudel ning sellega sarnase seose olemasolul füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

o) *finantsettevõtja* on üks järgnevatest isikutest:

   i) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2000/12/EÜ ([1]) artikli 1 punktide 5 ja 23 tähenduses;

   ii) kindlustusselts, edasikindlustusselts või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses;

   iii) investeerimisühing või finantseerimisasutus direktiivi 2004/39/EÜ ([2]) artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;

   iv) segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;

p) *eriotstarbeline varakogum* tähendab mistahes ettevõtjat, kas registreeritud äriühing või mitte, välja arvatud olemasolevad edasikindlustus- või kindlustusseltsid, kes võtab enda kanda edasikindlustus- või kindlustusseltsi riski ja finantseerib täielikult oma sellise riski võlakirjade väljaandmise või mõne muu finantsmehhanismi kaudu, kus niisuguse võla või finantsmehhanismi andja tagasimakseõigus sõltub nimetatud varakogumi edasikindlustuskohustusest;

q) *piiratud edasikindlustus* tähendab edasikindlustust, mis hõlmab maksimaalset rahalise kaotuse riski, mida väljendatakse maksimaalse majandusliku riski ülekandmisega, mis on seotud märkimisväärsete edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja ajalise riski ülekandmisega, ületab lepingu kehtivuse ajal makstava kindlustusmakse piiratud, kuid märkimisväärses osas, mida iseloomustab üks alljärgnevatest omadustest:

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

▼B

i) raha ajalise väärtuse otsene ja materiaalne arvestamine;

ii) lepingulised sätted majandustegevuse tasakaalu reguleerimiseks osapoolte vahel pikema aja vältel, et saavutada määratletud riski ülekandmine.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a tähenduses käsitletakse käesoleva direktiivi reguleerimisalas oleva tegevusena ka direktiivi 2003/41/EÜ ([1]) reguleerimisalas oleva ametipensioneid maksva institutsiooni kindlustamist edasikindlustusseltsi poolt, kui nimetatud institutsiooni päritoluliikmesriigi õigusnormid sellist kindlustamist lubavad.

Lõike 1 punkti d tähenduses käsitletakse edasikindlustusseltsi alalist kohalolu liikmesriigi territooriumil esinduse või filiaalina isegi juhul, kui see kohalolu ei toimu esinduse või filiaali kujul, vaid tähendab üksnes kontorit, mida juhib kas ettevõtja enda töötaja või isik, kes on sõltumatu, kuid kellel on alaline volitus tegutseda ettevõtja nimel nagu seda teeks esindus.

▼M1

Lõike 1 punkti j kohaldamisel võetakse seoses artiklitega 12 ja 19–23 ning muu artiklites 19–23 osutatud osaluse määraga arvesse direktiivi 2004/109/EÜ ([2])artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigust ega väärtpabereid, mida investeerimisühingud või krediidiasutused võivad omada finantsinstrumentide garanteerimise tulemusel ja/või finantsinstrumentide emissiooni tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6, tingimusel, et neid õiguseid ei rakendata ega kasutata muul viisil, et sekkuda emitendi juhtimisse ning kui need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

▼B

Lõike 1 punkti l tähenduses käsitletakse tütarettevõtja tütarettevõtjat selle ettevõtja tütarettevõtjana, kes on nende ettevõtjate kõrgeima taseme emaettevõtja.

Lõike 1 punkti n tähenduses käsitletakse:

— tütarettevõtja tütarettevõtjat selle emaettevõtja tütarettevõtjana, kes on nende ettevõtjate eesotsas,

— olukorda, kus kaks või rohkem füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud, käsitletakse ka nimetatud isikute vahelise märkimisväärse seosena.

3. Kui käesolevas direktiivis nimetatakse eurot võetakse omavääringu konverteerimisväärtuseks alates iga aasta 31. detsembrist väärtus eelmise oktoobrikuu viimasel päeval, mille kohta on olemas euro konverteerimisväärtus kõigis vastavates ühenduse valuutades.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

▼B

II JAOTIS

EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSE ALUSTAMINE JA EDASIKINDLUSTUSSELTSILE TEGEVUSLOA ANDMINE

Artikkel 3

Tegevusloa põhimõte

Edasikindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat ametlikku tegevusluba.

Seda tegevusluba peavad päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt taotlema:

a) kõik ettevõtjad, kes asutavad selle riigi territooriumil oma peakontori;

b) kõik tegevusluba omavad edasikindlustusseltsid, kes pärast esimeses lõigus nõutava tegevusloa saamist laiendavad oma tegevust teistele kui juba tegevusloaga hõlmatud edasikindlustustegevustele.

Artikkel 4

Tegevusloa ulatus

1. Artikli 3 alusel antud tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See lubab edasikindlustusseltsil seal tegutseda kas asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Tegevusluba antakse kahjukindlustuse edasikindlustuseks, elukindlustuse edasikindlustuseks või kõikideks edasikindlustustegevusteks vastavalt esitatud taotlusele.

Tegevusloa taotlust vaadeldakse lähtudes vastavalt artikli 6 punktile b ja artiklile 11 esitatud tegevuskavast ning selle liikmesriigi tegevusloa tingimuste täitmisest, kus soovitakse tegevusluba saada.

Artikkel 5

Edasikindlustusseltsi vorm

1. Päritoluliikmesriik peab nõudma, et kõik tegevusluba taotlevad edasikindlustusseltsid tegutseksid üksnes I lisas kindlaksmääratud vormis.

Edasikindlustusselts võib tegutseda ka Euroopa äriühingu (SE) vormis nagu see on määratletud määruses (EÜ) nr 2157/2001. ([1])

2. Liikmesriigid võivad vajaduse korral asutada mistahes avalikõiguslikus vormis ettevõtja tingimusel, et selline organ tegeleb edasikindlustustegevusega samadel tingimusel eraõiguslike ettevõtjatega.

([1]) Nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2157/2001 Euroopa äriühingu (SE) põhikirja kohta (EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1). Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 885/2004 (ELT L 168, 1.5.2004, lk 1).

▼B

Artikkel 6

Tingimused

Päritoluliikmesriik peab nõudma kõikidelt tegevusluba taotlevatelt edasikindlustusseltsidelt, et nad:

a) piiraksid oma tegevuse edasikindlustusega ja sellega seotud tegevustega; see nõue võib hõlmata valdusettevõtja funktsiooni ja tegevusi finantssektoris direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 8 tähenduses;

b) esitaksid tegevuskava artikli 11 kohaselt;

c) omaksid artikli 40 lõikes 2 sätestatud minimaalset garantiifondi;

d) tegutseksid hea maine ning vastava kutsekvalifikatsiooni või kogemusega isikute tõhusal juhtimisel.

Artikkel 7

Märkimisväärne seos

1. Kui edasikindlustusseltsi ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annab pädev asutus tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista tal teostada tõhusat järelevalvet.

2. Pädev asutus keeldub tegevusloa andmisest, kui kolmanda riigi õigusnormid, mis hõlmavad ettevõtjaga märkimisväärses seoses olevat üht või mitut füüsilist või juriidilist isikut, või nende jõustamisega seotud raskused takistavad tal teostada tõhusat järelevalvet.

3. Pädev asutus nõuab edasikindlustusseltsidelt vajalikku teavet, et pidevalt jälgida vastavust lõikes 1 nimetatud tingimustele.

Artikkel 8

Edasikindlustusseltsi peakontor

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusseltside peakontorid oleksid samas liikmesriigis, kus on nende registrijärgne asukoht.

Artikkel 9

Kindlustuslepingu tingimused ja preemiad

1. Käesolev direktiiv ei takista liikmesriikidel säilitada kehtivaid või kehtestada õigusnorme, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalvetegevuseks vajalike dokumentide esitamist.

▼B

2. Liikmesriigid ei või võtta vastu sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide ja vormide ning selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist esitamist, mida edasikindlustusselts kavatseb kasutada oma asjaajamises edasikindlustus- või retrotsessioonivõtjatega.

Artikkel 10

Turu majanduslikud nõuded

Liikmesriigid ei tohi nõuda, et tegevusloa taotluste läbivaatamisel arvestataks turust tingitud majandusnõudeid.

Artikkel 11

Tegevuskava

1. Artikli 6 punktis b viidatud tegevuskava sisaldab üksikasju või tõendeid järgneva kohta:

a) riskide laad, mida edasikindlustusselts kavatseb kindlustada;

b) edasikindlustusprogrammid, mida edasikindlustusselts kavatseb edasikindlustusvõtjatele pakkuda;

c) retrotsessiooni juhtpõhimõtted;

d) minimaalse garantiifondi komponendid;

e) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud ning nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid.

2. Lisaks lõikes 1 toodud nõuetele peab tegevuskavas olema esimese kolme majandusaasta kohta:

a) halduskulude, välja arvatud asutamiskulude, ja eriti jooksvate üldkulude ja komisjonitasude kalkulatsioonid;

b) preemiate või sissemaksete ja kahjunõuete kalkulatsioonid;

c) bilansi prognoos;

d) kalkulatsioonid lepinguliste kohustuste ja solventsusmarginaali katmiseks kavandatud rahaliste vahendite kohta.

Artikkel 12

Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed

Päritoluliikmesriigi pädev asutus ei anna ettevõtjale edasikindlustustegevuse alustamise luba enne, kui talle on teatatud kõigi otseselt või kaudselt selles ettevõtjas olulist osalust omavate füüsilisest või juriidilisest isikust aktsionäride või liikmete nimed ning nende osaluse suurus.

Sama asutus keeldub tegevusloa väljaandmisest, kui asutus ei ole edasikindlustusseltsi aruka ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajaduse arvessevõtmisel veendunud aktsionäride või liikmete sobivuses.

▼B

Artikkel 13

Tegevusloa andmisest keeldumine

Igast tegevusloa andmisest keeldumise otsusest teatatakse koos üksikasjaliku põhjendusega kõnealusele ettevõtjale.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse vastavalt artiklile 53.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui pädev asutus ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.

Artikkel 14

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädeva asutusega

1. Teise kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist edasikindlustusseltsile, kes on:

a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist edasikindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud asjakohased pädevad asutused peavad konsulteerima esmajoones üksteisega, hinnates sama kontserni teise ettevõtja aktsionäride sobivust ja juhtimisega seotud isikute mainet ning kogemust. Nad peavad vastastikku üksteisele edastama aktsionäride sobivust ja juhtivate isikute mainet ning kogemust puudutavaid andmeid, mis on teiste kaasatud pädevate asutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.

▼B

III JAOTIS

EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSE TINGIMUSED

1. PEATÜKK

Finantsjärelevalve põhimõtted ja metoodika

1. osa

Pädev asutus ja üldine kord

Artikkel 15

Pädev asutus ja järelevalve objekt

1. Edasikindlustusseltsi finantsjärelevalve, sealhulgas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve, on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

Kui vastuvõtva liikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et edasikindlustusseltsi tegevus võib mõjutada selle majanduslikku usaldatavust, teatab ta sellest edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevale asutusele. See asutus teeb kindlaks, kas edasikindlustusselts järgib käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavusnormatiive.

2. Finantsjärelevalve lõike 1 tähenduses hõlmab kogu edasikindlustusseltsi tegevust silmas pidades tema maksevõime, kindlustustehniliste eraldiste moodustamist ja nende kattevarade kontrollimist päritoluliikmesriigis ettenähtud eeskirjade või järgitavate tavade kohaselt ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

3. Edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi edasikindlustusseltsil keelata retrotsessioonilepingu sõlmimist käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või direktiivide 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga otseselt selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärsuse tõttu.

4. Päritoluliikmesriigi pädev asutus nõuab, et igal edasikindlustusseltsil oleksid head juhtimis- ja raamatupidamistavad ning piisavad sisekontrollimehhanismid.

Artikkel 16

Teises liikmesriigis asutatud filiaali järelevalve

Filiaali liikmesriik sätestab, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud edasikindlustusselts tegutseb filiaali kaudu, võib päritoluliikmesriigi pädev asutus pärast filiaali liikmesriigi pädeva asutuse teavitamist kontrollida kohapeal ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel ettevõtja finantsjärelevalve tagamiseks vajalikku teavet. Kontrollides võivad osaleda filiaali asukoha liikmesriigi ametiasutused.

▼B

Artikkel 17

Raamatupidamine, usaldatavus- ja statistiline teave: järelevalvevolitused

1. Iga liikmesriik nõuab, et iga edasikindlustusselts, kelle peakontor asub tema territooriumil, koostaks kõiki tegevusliike hõlmava aasta-aruande oma varalise seisundi ja maksevõime kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruanded koos järelevalveks vajalike statistiliste dokumentidega. Pädevad asutused edastavad üksteisele kõik dokumendid ja kogu teabe, mida järelevalveks vaja on.

3. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et pädeval asutusel on volitused ja vahendid, mis on vajalikud tema territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltside tegevuse järelevalveks, kaasa arvatud tegevus väljaspool seda territooriumi.

4. Pädev asutus peab olema eelkõige suuteline:

a) korraldama üksikasjalikke küsitlusi edasikindlustusseltsi olukorra ja kogu tegevuse kohta, muu hulgas kogudes teavet või nõudes edasikindlustustegevust ja retrotsessiooni tegevust käsitlevate dokumentide esitamist ning korraldades kohapealset kontrolli edasikindlustusseltsi ruumides;

b) võtma edasikindlustusseltsi, selle direktorite või juhatajate või selle üle valitsevat mõju teostavate isikute suhtes kõik meetmed, mis on asjakohased ja vajalikud tagamaks, et selle edasikindlustusseltsi tegevus vastab nendele õigusnormidele, mida edasikindlustusselts peab igas liikmesriigis järgima;

c) tagama nende meetmete täitmise, vajaduse korral sundi kasutades või kohtulikul teel.

Lisaks võivad liikmesriigid sätestada, et pädev asutus saab kogu teabe vahendajate valduses olevate lepingute kohta.

Artikkel 18

Lepinguportfelli üleandmine

Riigisisestes õigusaktides ettenähtud tingimustel lubab liikmesriik oma territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsidel osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli ühenduses asuvale vastuvõtvale edasikindlustusseltsile, kui vastuvõtva edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädev asutus tõendab, et viimasel on pärast üleandmise arvestamist kolmandas peatükis nimetatud vajalik solventsusmarginaal.

▼B

2. osa

Oluline osa

▼M1

Artikkel 19

Osaluse omandamised

1. Liikmesriigid nõuavad, et üksinda või kooskõlastatult tegutsevad füüsilised või juriidilised isikud (edaspidi „kavandav omandaja”), kes on otsustanud olulise osaluse edasikindlustusseltsis kas otseselt või kaudselt omandada või seda osalust otseselt või kaudselt suurendada nii, et tekkiv osa häälte arvust või kapitalist oleks 20 %, 30 % või 50 % või ületaks neid määrasid, või nii, et kõnealune edasikindlustusselts muutuks tema või nende tütarettevõtjaks (edaspidi „kavandatav omandamine”), teataksid kõigepealt pädevatele asutustele edasikindlustusseltsi, milles nad soovivad omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja asjakohase teabe vastavalt artikli 19a lõikele 4. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära ulatusega üks kolmandik.

2. Teate kättesaamise korral ja ka lõikes 3 osutatud teabe võimaliku hilisema kättesaamise korral edastavad pädevad asutused kavandavale omandajale viivitamata ja igal juhul kahe tööpäeva jooksul kirjaliku kinnituse selle teate kättesaamise kohta.

Pädevatel asutustel on alates teate ja kõikide dokumentide, mille lisamist liikmesriik artikli 19a lõikes 4 osutatud nimekirja alusel nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse kuupäevast kuni 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg”) aega artikli 19a lõikes 1 sätestatud hindamise (edaspidi „hindamine”) teostamiseks.

Teate kättesaamisel teatavad pädevad asutused kavandavale omandajale hindamisaja lõppkuupäeva.

3. Vajaduse korral võivad pädevad asutused hindamisaja jooksul ning mitte pärast hindamisaja viiekümnendat tööpäeva nõuda lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Taotlus esitatakse kirjalikult ning selles täpsustatakse, millist täiendavat teavet on vaja.

Pädevate asutuste poolt esitatud teabepäringu ja sellele kavandavalt omandajalt vastuse saamise vaheliseks perioodiks hindamisaeg peatub. See peatumine ei tohi kesta kauem kui kakskümmend tööpäeva. Pädevate asutuste edaspidised täiendavat või selgitavat teavet nõudvad teabepäringud on pädevate asutuste kasutada nende äranägemisel, kuid nende tulemusel ei tohi hindamisaeg peatuda.

4. Pädevad asutused võivad lõike 3 teises lõigus osutatud hindamisaja peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani, kui kavandav omandaja:

▼M1

a) asub väljaspool ühendust või tema üle teostatakse järelevalvet väljaspool ühendust või

b) on füüsiline või juriidiline isik ja tema suhtes ei teostata järelevalvet käesoleva direktiivi või direktiivide 85/611/EMÜ ([1]), 92/49/EMÜ, 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2006/48/EÜ ([2]) alusel.

5. Kui pädevad asutused otsustavad esitada valminud hinnangus kavandatava omandamise suhtes vastuväite, teatavad nad sellest kavandavale omandajale tähtaega ületamata kahe tööpäeva jooksul kirjalikult ning esitavad oma otsuse põhjendused. Kavandava omandaja taotlusel võib otsuse tegemise asjakohased põhjused teha siseriikliku õiguse kohaselt üldsusele kättesaadavaks. See ei takista liikmesriikidel lubada pädevatel asutustel nimetatud teavet avaldada ilma kavandava omandaja taotluseta.

6. Kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatavale omandamisele, loetakse kavandatav omandamine heakskiidetuks.

7. Pädevad asutused võivad kavandatava omandamise lõpuleviimiseks ette näha maksimumperioodi ning seda vajadusel pikendada.

8. Liikmesriigid ei tohi kehtestada käesolevas direktiivis sätestatust rangemaid nõudeid pädevate asutuste teavitamisele ja heakskiitmisele seoses hääleõiguste või kapitali otsese või kaudse omandamisega.

Artikkel 19a

Hindamine

1. Edasikindlustusseltsi kavandava omandaja tõenäolist mõju arvestades ning selleks, et tagada omandatava edasikindlustusseltsi arukas ja usaldusväärne juhtimine, hindavad pädevad asutused artikli 19 lõikega 1 ette nähtud teate ja artikli 19 lõikes 3 osutatud teabe hindamisel kavandava omandaja sobivust ning kavandatava omandamise majanduslikku usaldatavust kõikide järgmiste kriteeriumide põhjal:

a) kavandava omandaja maine;

b) kavandatava omandamise tulemusel edasikindlustusseltsi äritegevust juhtima asuva iga isiku maine ja kogemused;

c) kavandava omandaja majanduslik usaldatavus, eriti seoses omandatava edasikindlustusseltsi olemasoleva ja kavandatava äritegevuse laadiga;

([1]) Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ, avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2007/44/EÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).

▼M1

d) kas edasikindlustusselts suudab järgida käesoleval direktiivil põhinevaid ja vajaduse korral ka teistel direktiividel, nimelt direktiividel 98/78/EÜ ja 2002/87/EÜ põhinevaid usaldatavusnõudeid ning nende järgimist jätkata; eelkõige see, kas kontsernil, mille osaks ta saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada tõhusalt teavet pädevate asutuste vahel ning määrata kindlaks ülesannete jaotus pädevate asutuste vahel;

e) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud või üritatakse või on püütud üritada rahapesu või terrorismi rahastamist direktiivi 2005/60/EÜ ([1]) artikli 1 tähenduses, või kas kavandatav omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Pädevad asutused võivad esitada kavandatavale omandamisele vastuväite üksnes siis, kui neil on mõistlik alus seda teha lõikes 1 sätestatud kriteeriumide alusel või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole täielik.

3. Liikmesriigid ei kehtesta eeltingimusi omandamisele kuuluva osaluse määra suhtes ega luba oma pädevatel asutustel võtta kavandatava omandamise kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

4. Liikmesriigid avalikustavad loetelu teabe kohta, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada pädevatele asutustele artikli 19 lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandava omandaja ja kavandatava omandamise laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole asjakohane usaldusväärsuse hindamiseks.

5. Kui pädevale asutusele on esitatud kaks või enam ettepanekut osaluse omandamise või suurendamise kohta ühes ja samas edasikindlustusseltsis, tagab pädev asutus, olenemata artikli 19 lõigetest 2, 3 ja 4, et kõiki kavandavaid omandajaid koheldakse mittediskrimineerival viisil.

Artikkel 20

Osaluse omandamised reguleeritud finantsasutuste poolt

1. Hindamise teostamisel konsulteerivad asjaomased pädevad asutused omavahel, kui kavandav omandaja on üks järgmistest:

a) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutus, elukindlustusselts, kahjukindlustusselts, edasikindlustusselts, investeerimisühing või fondivalitseja direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2 tähenduses (edaspidi „avatud investeerimisfondi valitseja”) või

b) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutuse, elukindlustusseltsi, kahjukindlustusseltsi, edasikindlustusseltsi, investeerimisühingu või avatud investeerimisfondi valitseja emaettevõtja;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

▼M1

c) füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutus, elukindlustusselts, kahjukindlustusselts, edasikindlustusselts, investeerimisühing või avatud investeerimisfondi valitseja.

2. Pädevad asutused edastavad üksteisele põhjendamatult viivitamata teavet, mis on hindamiseks hädavajalik või asjakohane. Selles suhtes edastavad pädevad asutused üksteisele taotluse korral kogu asjakohase teabe ning edastavad kogu hädavajaliku teabe omal algatusel. Omandatavale edasikindlustusseltsile tegevusloa andnud pädeva asutuse otsuses tuleb ära näidata kõik seisukohad ja reservatsioonid, mida on väljendanud kavandava omandaja eest vastutav pädev asutus.

▼B

Artikkel 21

Võõrandamine

Liikmesriigid näevad ette, et iga füüsiline või juriidiline isik, kes soovib kas otseselt või kaudselt võõrandada olulist osalust edasikindlustusseltsis, teataks sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, näidates eeldatava osaluse suuruse.

▼M1

Lisaks peab see isik teavitama pädevat asutust juhul, kui ta on otsustanud vähendada oma olulist osalust sel määral, et tema osa hääleõigusest või kapitalist langeb alla 20 %, 30 % või 50 % või sellisel määral, et edasikindlustusselts lakkab olemast tema tütarettevõtja. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära ulatusega üks kolmandik.

▼B

Artikkel 22

Pädeva asutuse teavitamine edasikindlustusseltsi poolt

Kui edasikindlustusselts saab teada, et tema kapitali osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla artiklites 19 ja 21 nimetatud piirmäärade, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Lisaks teatab ta pädevale asutusele vähemalt kord aastas olulisi osalusi omavate aktsionäride või liikmete nimed ja kõnealuste osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride või liikmete üldkoosolekul või saadud börsil noteeritud äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena.

Artikkel 23

Oluline osalus: Pädeva asutuse volitused

Kui artiklis 19 nimetatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab edasikindlustusseltsi kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et päritoluliikmesriigi pädev asutus võtaks asjakohaseid meetmeid sellise

▼B

olukorra lõpetamiseks. Sellised meetmed võivad olla näiteks ettekirjutused, sanktsioonid juhtkonna suhtes või kõnealuste aktsionäride või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida artiklis 19 sätestatud kohustust anda eelnevat teavet. Kui osalus omandatakse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata mis tahes muudest sanktsioonidest ette kas vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need õigustühiseks tunnistada.

3. osa

Ametisaladus ja teabevahetus

Artikkel 24

Kohustus

1. Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust.

Ilma et see piiraks kriminaalõiguse kohaldamist ei tohi nad tulenevalt sellest kohustusest avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, et edasikindlustusseltsi poleks võimalik identifitseerida.

2. Sellest olenemata võib edasikindlustusseltsi pankroti või sundlikvideerimise korral tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mis ei puuduta kõnealuse ettevõtja päästmise katsetega seotud kolmandaid isikuid.

Artikkel 25

Teabevahetus liikmesriikide pädevate asutuste vahel

Artikkel 24 ei takista eri liikmesriikide pädevate asutuste teabevahetust edasikindlustusseltside suhtes kohaldatavate direktiivide alusel. Sellise teabe kohta kehtib artiklis 24 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustus.

Artikkel 26

Koostöökokkulepped kolmandate riikidega

Liikmesriigid võivad sõlmida kolmandate riikide pädevate asutuste või artikli 28 lõigetes 1 ja 2 määratletud kolmandate riikide ametiasutuste või organitega teabevahetust sätestavaid koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesolevas osas sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema nimetatud ametiasutuste või organite järelevalvefunktsiooni täitmine.

▼B

Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Artikkel 27

Konfidentsiaalse teabe kasutamine

Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet artiklite 24 ja 25 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

a) edasikindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, solventsusmarginaalide, halduse raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist;

b) karistuste rakendamiseks;

c) pädeva asutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral või

d) kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 53 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste kindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

Artikkel 28

Teabevahetus teiste asutustega

1. Artiklid 24 ja 27 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädevad asutused ja:

a) krediidi- ja muude finantseerimisasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,

b) organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning

c) isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

täites oma järelevalvefunktsiooni või avaldades (sund)likvideerimise menetlusi või tagatisskeeme haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse artiklis 24 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

▼B

2. Olenemata artiklitest 24–27 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

a) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest või

b) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediidiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest või

c) kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks;

b) selliselt saadud teabe kohta kehtib artiklis 24 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

3. Olenemata artiklitest 24–27 võivad liikmesriigid rahandussüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil anda loa teabevahetuseks pädevate asutuste ja nende ametiasutuste või organite vahel, kes seaduse järgi vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud ülesande täitmiseks;

b) selliselt saadud teabe kohta kehtib artiklis 24 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

▼B

Kui ühe liikmesriigi ametiasutused või organid, mida on nimetatud esimeses lõigus, täidavad oma tuvastamis- või uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta avalikus sektoris, võib esimeses lõigus ettenähtud teabevahetuse võimalus laieneda nimetatud isikutele teises lõigus kindlaksmääratud tingimustel.

Teise lõigu punkti c rakendamiseks teatavad esimeses lõigus nimetatud ametiasutused või organid teabe avalikustanud pädevatele asutustele nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

Artikkel 29

Teabe edastamine keskpankadele ja rahandusasutustele

Käesolev osa ei takista pädeval asutusel edastamast teavet keskpankadele ja teistele samasuguse funktsiooniga organitele nende kui rahandusasutuse pädevuse piires ning vajaduse korral teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele, kui seda teavet edastatakse nende ülesannete täitmise eesmärgil. Samuti ei takista see sellistel ametiasutustel või organitel edastamast pädevatele asutustele sellist teavet, mida nad vajavad artikli 27 tähenduses.

Niiviisi saadud teabe suhtes kehtib käesolevas osas sätestatud ametisaladuse kohustus.

Artikkel 30

Teabe avalikustamine finantsseadusandluse eest vastutavatele riigiasutustele

Olenemata artiklitest 24 ja 27 võivad liikmesriigid õigusnormides ettenähtud tingimustel lubada teatavat teavet edastada ka teistele oma keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediidiasutuste, finantseerimisasutuste, investeerimisteenuste ja kindlustus- või edasikindlustusseltside järelevalvet käsitlevate õigusaktide eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

Sellistel tingimustel võib teavet edastada siiski vaid usaldatavusnormatiivide täitmise kontrollimiseks.

Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et artikli 25 ja artikli 28 lõike 1 alusel ning artiklis 16 nimetatud kohapealse kontrollimise käigus saadud teavet ei või käesolevas artiklis nimetatud juhtudel avalikustada, välja arvatud siis, kui selleks on selgesõnaline nõusolek teabe avalikustanud pädevatelt asutustelt või selle liikmesriigi pädevalt asutuselt, kus toimus kohapealne kontroll.

▼B

4. osa

Audiitori ülesanded

Artikkel 31

Audiitori ülesanded

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et iga vastavalt direktiivile 84/253/EMÜ ([1]) tegevusloa saanud isik on direktiivi 78/660/EMÜ ([2]) artiklis 51, direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 37 või direktiivi 85/611/EMÜ ([3]) artiklis 31 kirjeldatud ülesannete või muude seadusest tulenevate ülesannete täitmisel edasikindlustusseltsis kohustatud viivitamata teatama pädevale asutusele kõigist selle ettevõtjaga seotud asjaoludest või otsustest, mis talle on ülesannete täitmise jooksul teatavaks saanud ja mis võivad:

a) oluliselt rikkuda tegevusloa andmise tingimusi sätestavaid või konkreetselt kindlustus- või edasikindlustusseltside tegevuse jätkamist reguleerivaid õigusnorme või

b) mõjutada edasikindlustusseltsi tegevuse jätkamist või

c) viia raamatupidamisarvestuse kinnitamata jätmiseni või tuua kaasa lisatingimusi.

Samuti on nimetatud isik kohustatud ette kandma kõikidest talle tööülesannete täitmisel teatavaks saanud esimeses lõigus kirjeldatud asjaoludest ja otsustest ettevõtjas, kellel on valitseva mõju suhetest tulenevalt märkimisväärne seos edasikindlustusseltsiga, kus ta oma eespool nimetatud tööülesandeid täidab.

2. Kui isikud, kes on saanud direktiivi 84/253/EMÜ kohase tegevusloa, edastavad pädevale asutusele heas usus teavet käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud asjaolude või otsuste kohta, ei käsitleta seda lepingu või õigusnormidega teabe avaldamisele kehtestatud piirangute rikkumisena ning nimetatud isikud ei kanna selle eest mingit vastutust.

2. PEATÜKK

Nõuded kindlustustehnilistele eraldistele

Artikkel 32

Kindlustustehniliste eraldiste moodustamine

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga edasikindlustusselts moodustaks kogu oma tegevuse jaoks piisavad kindlustustehnilised eraldised.

([1]) Nõukogu 10. aprilli 1984. aasta kaheksas direktiiv 84/253/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb raamatupidamisdokumentide seadusjärgse auditeerimise eest vastutavate isikute tunnustamist (EÜT L 126, 12.5.1984, lk 20).

([2]) Nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljas direktiiv 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid (EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/51/EÜ.

([3]) Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

Selliste kindlustustehniliste eraldiste summa määratakse kindlaks vastavalt direktiivis 91/674/EMÜ sätestatud korrale. Vajaduse korral võib liikmesriik sätestada konkreetsema korra vastavalt direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 20.

2. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt direktiividele 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ tegevusloa saanud kindlustusselts.

3. Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid käesoleva direktiivi alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või direktiivide 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, sätestab ta selliste nõuete vastuvõtmise tingimused.

Artikkel 33

Tasanduseraldis

1. Päritoluliikmesriik nõuab tasanduseraldise moodustamist kõikidelt edasikindlustusseltsidelt, kes kindlustavad edasi direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud 14. liigi riske, et katta majandusaasta jooksul sellest liigist tulenev kindlustustehniline puudujääk või keskmisest suuremad nõuded.

2. Krediidikindlustuse edasikindlustuse tasanduseraldis arvutatakse päritoluliikmesriigi poolt vastavalt ühele direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis D toodud ja võrdväärsetena käsitletud neljast meetodist sätestatud korrale.

3. Päritoluliikmesriik võib edasikindlustusseltsi vabastada krediidiriski edasikindlustuse tasanduseraldise moodustamise kohustusest, kui krediidiriski edasikindlustusest saadud kindlustusmaksed või sissemaksed moodustavad vähem kui 4 % tema kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummast ja vähem kui 2 500 000 eurot.

4. Päritoluliikmesriik võib kõikidelt edasikindlustusseltsidelt nõuda tasanduseraldise moodustamist teiste liikide kui krediidikindlustuse osas. Tasanduseraldis arvutatakse vastavalt päritoluliikmesriigi kehtestatud korrale.

Artikkel 34

Kindlustustehniliste eraldiste kattevara

1. Päritoluliikmesriik nõuab igalt edasikindlustusseltsilt artiklis 33 osutatud kindlustustehniliste eraldiste ja tasanduseraldise kattevara investeerimist kooskõlas järgmiste reeglitega:

▼B

a) kattevara arvestab edasikindlustusseltsi äritegevuse liiki, eriti eeldatavate väljamaksete laadi, suurust ja kestust viisil, mis tagab tema investeeringute piisavuse, likviidsuse, turvalisuse, kvaliteedi, kasumlikkuse ja vastavuse;

b) edasikindlustusselts tagab investeeringute mitmekesisuse ja asjakohase jaotuse ning olukorra, et investeeringud võimaldavad tal asjakohaselt reageerida muutuvatele majandustingimustele, eelkõige arengutele finantsturgudel ja kinnisvaraturgudel või raskete tagajärgedega katastroofidele. Ettevõtja hindab ebareeglipäraste turuolukordade mõju tema varale ja mitmekesistab seda viisil, mis vähendab sellist mõju;

c) investeeringud varasse, millega ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kaubelda, tuleb igal juhul hoida mõistlikul tasemel;

d) investeeringuid tuletisinstrumentidesse võib teha niivõrd, kui need aitavad kaasa investeerimisriskide vähendamisele või hõlbustavad portfelli tõhusat haldamist. Selliseid investeeringuid tuleb hinnata kaalutletult, võttes arvesse alusvara, ning kaasata need institutsiooni vara hindamisse. Institutsioon peab vältima ka ülemäärast riskiohtu seoses ühe vastaspoole ja muude tuletistehingutega;

e) vara mitmekesistatakse viisil, mis võimaldab vältida ülemäärast tuginemist ühele konkreetsele vara liigile, emitendile või kontsernile ning riski akumulatsiooni portfellis tervikuna. Investeeringud sama emitendi või samasse kontserni kuuluvate emitentide emiteeritud varasse ei tohi ettevõtja jaoks kaasa tuua riski ülemäärast kontsentratsiooni.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada punktis e osutatud nõudeid investeeringutele riigi võlakirjadesse.

2. Liikmesriigid ei nõua nende territooriumil asuvatelt edasikindlustusseltsidelt investeerimist teatud kindlasse vara liiki.

3. Liikmesriigid ei nõua nende territooriumil asuva edasikindlustusseltsi või viimase investeerimisjuhi investeerimisotsuste mis tahes eelnevat heakskiitmist või nendest süstemaatiliselt teatamist.

4. Olenemata lõigetest 1–3 võib päritoluliikmesriik igale tema territooriumil asuva peakorteriga edasikindlustusseltsile kehtestada järgmised kvantitatiivsed reeglid, tingimusel, et need on mõistlikult põhjendatud:

a) kindlustustehniliste kogueraldiste investeeringud muudes vääringutes kui vääringud, milles kindlustustehnilised eraldised on tehtud, peaksid olema piiratud 30 %ga;

▼B

b) kindlustustehniliste eraldiste investeeringud aktsiatesse ja muudesse aktsiatena käsitletavatesse vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse, võlakirjadesse ning sellistesse võlakirjadesse, millega ei ole lubatud kaubelda reguleeritud turul, peaksid olema piiratud 30 %ga;

c) päritoluliikmesriik võib nõuda, et sama ettevõtja aktsiatesse ja muudesse aktsiatena käsitletavatesse vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse, võlakirjadesse ning muudesse raha- ja kapitaliturru instrumentidesse ei või edasikindlustusseltsi kindlustehnilistest kogueraldistest investeerida rohkem kui 5 % ning sama kontserni liikmeteks olevate ettevõtjate aktsiatesse ja muudesse aktsiatena käsitletavatesse vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse, võlakirjadesse ning muudesse raha- ja kapitaliturru instrumentidesse rohkem kui 10 %.

5. Lisaks sätestab päritoluliikmesriik kooskõlas käesoleva artikliga üksikasjalikumad reeglid, millega kehtestatakse tingimused eriotstarbelisest varakogumist laekumata summade kasutamiseks kindlustustehniliste eraldiste kattevarana.

3. PEATÜKK

Nõuded solventsusmarginaalile ja garantiifondile

1. osa

Kasutusel olev solventsusmarginaal

Artikkel 35

Üldine kord

Iga liikmesriik nõuab, et igal edasikindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks igal ajahetkel piisav kasutusel olev solventsusmarginaal, mis vastaks vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 36

Sobivad elemendid

1. Kasutusel olev solventsusmarginaal koosneb edasikindlustusseltsi varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

a) sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse edasikindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete arvetega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

   i) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt arvetelt võib liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali langemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast ettevõtja likvideerimist, kui kõik ettevõtja muud võlad on makstud;

▼B

ii) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevale asutusele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja see võib selle aja jooksul makse keelata;

iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et tal ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud tingimustest ei tulene teisiti;

b) kohustuslikud ja vabad reservid, mis ei vasta lepingulistele kohustustele ega ole tasanduseraldistena klassifitseeritud;

c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist.

2. Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse edasikindlustusseltsi otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

Nende edasikindlustusseltside kasutusel olevast solventsusmarginaalist, kes hindavad oma kahjukindlustuse tehnilised eraldised alla või vähendavad neid, et rahuldamata nõuetes võetaks arvesse vastavalt direktiivi 91/674/EMÜ artikli 60 lõike 1 punktile g lubatud investeeringutulu, lahutatakse aruannete lisades toodud allahindamata või vähendamata tehniliste eraldiste väärtuse ja allahinnatud tehniliste eraldiste väärtuse vahe. See korrigeerimine toimub kõikide direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud riskide, välja arvatud selle lisa punkti A all loetletud liikide 1 ja 2 riskide osas. Kindlustustehnilistesse eraldistesse kaasatud annuiteetide allahindamist ei tule korrigeerida muude liikide kui selle lisa punkti A all loetletud liikide 1 ja 2 osas.

Lisaks esimeses ja teises lõigus toodud vähendustele lahutatakse kasutusel olevast solventsusmarginaalist:

a) osalused, mida edasikindlustusselts omab järgmistes ettevõtjates:

i) kindlustusselts direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 4 või direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti b tähenduses;

ii) edasikindlustusselts käesoleva direktiivi artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusselts direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti 1 tähenduses;

iii) kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses;

iv) krediidiasutus ja finantseerimisasutus direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 punktide 1 ja 5 tähenduses;

▼B

v) investeerimisühing ja finantseerimisasutus direktiivi 93/22/EMÜ ([1]) artikli 1 punkti 2 ning direktiivi 93/6/EMÜ ([2]) artikli 2 punktide 4 ja 7 tähenduses;

b) järgmised kirjed, mis on edasikindlustusseltsil seoses punktis a määratletud ettevõtjatega, kelle osalust ta omab:

i) lõikes 4 nimetatud instrumendid;

ii) direktiivi 2002/83/EÜ artikli 27 lõikes 3 nimetatud instrumendid;

iii) direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 nimetatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid või osasid omatakse ajutiselt finantsabi eesmärgil, et see ettevõtja ümber korraldada ja päästa, võib pädev asutus loobuda kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud vähendamise sätetest.

Alternatiivina nende kolmanda lõigu punktides a ja b nimetatud kirjete lahutamisele, mida edasikindlustusselts omab krediidiasutuses, investeerimisühingus ja finantseerimisasutuses, võib liikmesriik lubada edasikindlustusseltsil kohaldada direktiivi 2002/87/EÜ I lisas toodud *mutatis mutandis* meetodeid 1, 2 ja 3. Esimest meetodit (raamatupidamise konsolideerimine) kohaldataks üksnes siis, kui pädev asutus on rahul integreeritud juhtimise ja sisekontrolli tasemega ettevõtjates, kes kuuluksid konsolideerimisele. Valitud meetodit tuleb kohaldada järjepidevalt pikema aja jooksul.

Liikmesriik võib näha ette, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali suuruse arvutamiseks ei ole direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ alusel täiendava järelevalve alla kuuluvatel edasikindlustusseltsidel vaja lahutada kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud kirjeid, mida omatakse täiendava järelevalve alla kaasatud krediidiasutuses, investeerimisühingus, finantseerimisasutuses, kindlustus- või edasikindlustusseltsis või kindlustusvaldusettevõtjas.

Käesolevas lõikes osutatud osaluste lahutamise eesmärgil tähendab osalus osalust direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti f tähenduses.

3. Kasutusel olev solventsusmarginaal võib koosneda ka järgmistest osadest:

a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on

([1]) Nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta (EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

([2]) Nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/6/EMÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

madalam; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga kumulatiivset eelisaktsiakapitali või allutatud laene, tingimusel et edasikindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

i) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;

ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksetähtpäeva peab edasikindlustusselts esitama pädevale asutusele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas kasutusel olevat solventsusmarginaali nõutaval tasemel hoitakse või tähtpäevaks sellele tuuakse, juhul kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, järk-järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksetähtpäeva. Pädev asutus võib lubada selliste laenude varasemat tagasimaksmist juhul, kui taotluse esitab emiteerinud edasikindlustusselts ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

iii) laenud, mille tagasimaksetähtpäeva ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädeva asutuse eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab edasikindlustusselts teatama pädevale asutusele sellest vähemalt kuus kuud enne kavatsetud tagasimaksetähtpäeva, täpsustades kasutusel oleva solventsusmarginaali ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädev asutus lubab tagasimaksmist ainult juhul, kui edasikindlustusseltsi kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud edasikindlustusseltsi likvideerimine, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäeva;

v) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et temal ei ole muudatustele vastuväiteid;

b) väärtpaberid, mille tagasimaksetähtpäeva ei ole määratud, ja muud instrumendid, sealhulgas muud kui punktis a nimetatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam, kui on täidetud järgmised tingimused:

▼B

i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

ii) emissioonileping peab võimaldama edasikindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;

iii) laenuandja nõuded edasikindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;

iv) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades edasikindlustusseltsil tegevust jätkata;

v) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summasid.

4. Kui kindlustusettevõtja on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võib kasutusel olev solventsusmarginaal koosneda ka järgmistest osadest:

a) pool sissemaksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui sissemakstud osa ulatub 25 protsendini aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kuid kuni 50 protsendini kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam;

b) muutuva sissemaksega vastastikuse või vastastikust tüüpi kahjukindlustusseltsi nõuded oma liikmetele teha majandusaasta jooksul täiendavaid sissemakseid, ulatuses, mis võrdub poolega maksimaalse sissemakse ja tegelikult sooritatud sissemakse vahest ja kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam. Pädev asutus peab välja andma juhendi, mis määrab kindlaks tingimused, mille alusel võib täiendavad sissemaksed heaks kiita;

c) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi.

5. Lisaks võib elukindlustuse edasikindlustuse korral, kui edasikindlustusettevõtja on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, kasutusel olev solventsusmarginaal koosneda ka järgmistest osadest:

a) kuni 31. detsembrini 2009 summa, mis vastab 50 protsendile kindlustusseltsi edaspidisest kasumist, kuid ei ületa 25 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam; edaspidise kasumi suuruse määratlemiseks korrutatakse eeldatav aastakasum teguriga, mis vastab kindlustuspoliiside keskmisele järelejäänud kehtivusajale; kasutatav tegur ei või olla suurem kui kuus; eeldatav aastakasum ei tohi ületada direktiivi 2002/83/EÜ artikli 2 lõikes 1 loetletud tegevuse viie viimase majandusaasta kasumite aritmeetilist keskmist.

▼B

Pädev asutus võib nõustuda sellise summa arvestamisega kasutusel oleva solventsusmarginaali hulka üksnes sel juhul, kui:

i) pädevale asutusele esitatakse aktuaari aruanne, milles tõendatakse nimetatud tulevaste kasumite tekkimise tõenäosust; ja

ii) seda osa lõike 4 punktis c nimetatud varjatud netovahenditest moodustuvast tulevasest kasumist ei ole juba arvese võetud;

b) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa; nimetatud summa ei tohi siiski olla suurem kui 3,5 % eluedasikindlustustegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast; nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varadena raamatupidamisdokumentidesse kantud amortiseerimata sõlmimisväljaminekud.

6. Kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide tehnilisi kohandusi õigustava arengu arvessevõtmiseks vajalikud käesoleva artikli lõigete 1 kuni 5 muudatused võetakse vastu artikli 55 lõikes 2 sätestatud korras.

2. osa

Nõutav solventsusmarginaal

Artikkel 37

Kahjukindlustuse edasikindlustuse nõutav solventsusmarginaal

1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kas kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.

Ent edasikindlustusseltsi puhul, kes põhiliselt kindlustab ainult ühe või mitme riski, nagu krediidi, tormi, rahe või külma vastu, arvutatakse kahjunõuete keskmine määr viimase seitsme majandusaasta põhjal.

2. Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, võrdub nõutav solventsusmarginaal käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 nimetatud kahest tulemusest suuremaga.

3. Kindlustusmakse alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvutatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja teenitud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat.

Direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmakseid või sissemakseid suurendatakse 50 %.

▼B

Teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral võib nende tegevuste või lepingutüüpide iseärasuste arvestamiseks suurendada teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmakseid või sissemakseid kuni 50 % vastavalt käesoleva direktiivi artikli 55 lõikes 2 viidatud menetluskorrale. Kindlustusmaksed või sissemaksed, kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud, mis kuuluvad maksmisele viimase majandusaasta edasikindlustuse tulemusena, liidetakse kokku.

Sellest summast lahutatakse viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 000 000 eurot, teine hõlmab ülejääki; nimetatud osadest arvutatakse välja vastavalt 18 % ja 16 % ning need liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast retrotsessioonist saadavate summade lahutamist edasikindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts artiklis 46 nimetatud sihtotstarbelistelt ühingutelt saadaolevad summad lahutada retrotsessioonina, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.

Pädeva asutuse loal võib kindlustusmaksete või sissemaksete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid.

4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt, kasutades direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 puhul 50 % võrra suurendatud nõudeid, eraldisi ja makstud nõudeid.

Teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral võib nende tegevuste või lepingute iseärasuste arvestamiseks suurendada teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 nõuete eraldisi ja makstud nõudeid kuni 50 % vastavalt käesoleva direktiivi artikli 55 lõikes 2 viidatud menetluskorrale.

Lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel rahuldatud nõuete summad liidetakse kokku, lahutamata retrosessionääride makstud nõudeid.

Sellele summale lisatakse rahuldamata nõuete eraldiste summa viimase majandusaasta lõpus.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

▼B

Allesjäänud summast lahutatakse teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded, olemasolevate rahuldamata nõuete eraldiste summa. Kui lõikes 1 kehtestatud uuritav periood on seitse aastat, arvatakse maha kuuenda majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded, olemasolevate rahuldamata nõuete eraldiste summa.

Vastavalt lõikes 1 ettenähtud uuritavale perioodile jaotatakse üks kolmandik või üks seitsmendik nii saadud summast kaheks osaks, esimene osa on kuni 35 000 000 eurot, teine hõlmab ülejäägi; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest 23 % ning liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast retrotsessioonist saadavate summade lahutamist edasikindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts artiklis 46 nimetatud eriotstarbelistelt varakogumitelt saadaolevad summad lahutada retrotsessioonina, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.

Pädeva asutuse loal võib nõuete, eraldiste ja tagasi nõutud summade määramiseks kasutada statistilisi meetodeid.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal on madalam kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja viimase majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse kindlustustehnilised eraldised retrotsessiooni võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

6. Lõike 3 viiendas lõigus ja lõike 4 seitsmendas lõigus nimetatud osade suhtes kohaldatavaid murdosi vähendatakse mõlemaid kolmandikuni tervisekindlustuse edasikindlustuse puhul, millega tegeldakse samal alusel kui elukindlustuse edasikindlustusega, kui:

a) makstavaid kindlustusmakseid arvutatakse haigestumustabelite alusel kindlustusmatemaatilise meetodi kohaselt;

b) eluea pikenemise tarvis moodustatakse eraldis;

c) piisava suurusega kindlusvaru loomiseks nõutakse lisamakset;

d) kindlustusselts võib lepingu tühistada hiljemalt enne kolmanda kindlustusaasta lõppu;

▼B

e) leping näeb ette kindlustusmaksete suurendamise või väljamaksete vähendamise võimaluse isegi kehtivate lepingute korral.

Artikkel 38

Elukindlustuse edasikindlustuse nõutav solventsusmarginaal

1. Elukindlustuse edasikindlustuse nõutav solventsusmarginaal määratakse kindlaks artiklis 37 sätestatud korras.

2. Vaatamata käesoleva artikli lõikele 1 võivad päritoluliikmesriigid sätestada, et direktiivi 2002/83/EÜ artikli 2 lõike 1 punktiga a hõlmatud või investeerimisfondidega seotud elukindlustuste edasikindlustuse ning direktiivi 2002/83/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis b, artikli 2 lõike 2 punktides b, c, d ja e nimetatud toimingute edasikindlustuse puhul määratakse nõutav solventsusmarginaal vastavalt direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 28.

Artikkel 39

Nii kahju- kui elukindlustust edasikindlustava seltsi nõutav solventsusmarginaal

1. Päritoluliikmesriik nõuab nii kahju- kui elukindlustuse edasikindlustusega tegelevalt edasikindlustusseltsilt nii elu- kui kahjukindlustuse edasikindlustuse osas vastavalt artiklitele 37 ja 38 määratud kogu nõutavat solventsusmarginaali katva kasutusel oleva solventsusmarginaali olemasolu.

2. Pädev asutus rakendab artiklites 42 ja 43 sätestatud meetmeid, kui kasutusel olev solventsusmarginaal ei vasta käesoleva artikli lõikes 1 nõutud tasemele.

3. osa

Garantiifond

Artikkel 40

Garantiifondi suurus

1. Üks kolmandik artiklites 37, 38 ja 39 nimetatud nõutavast solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. See fond koosneb artikli 36 lõigetes 1, 2 ja 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul artikli 36 lõike 4 punktis c loetletud osadest.

2. Garantiifond ei tohi olla väiksem kui 3 000 000 eurot.

Iga liikmesriik võib sätestada, et emaettevõtja riske edasi kindlustava tütarettevõtja korral ei tohi garantiifond olla väiksem kui 1 000 000 eurot.

▼B

Artikkel 41

Garantiifondisuuruse ülevaatamine

1. Artikli 40 lõikes 2 sätestatud summa eurodes vaadatakse alates 10 detsembrist 2007 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas Euroopa tarbijahinnaindeksis.

Seda summat kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja ülevaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda 100 000 euro- täiskordseni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule ülevaatamisest ja lõikes 1 nimetatud kohandatud summast.

4. PEATÜKK

Raskustes või eeskirju eirav edasikindlustusselts ja tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Artikkel 42

Raskustes edasikindlustusselts

1. Kui edasikindlustusselts ei järgi artiklit 32, võib tema päritoluliikmesriigi pädev asutus keelata tema varade vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist vastuvõtvate liikmesriikide pädevatele asutustele.

2. Artiklites 37, 38 ja 39 ette nähtud nõutava solventsusmarginaali miinimumist allapoole langenud edasikindlustusseltsi varalise seisundi taastamiseks nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et talle esitataks heakskiitmiseks usaldusväärse finantsseisundi taastamise kava.

Erandlikel asjaoludel, kui pädev asutus on arvamusel, et edasikindlustusseltsi varaline seisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata edasikindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab kõigist võetud meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil edasikindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

3. Kui solventsusmarginaal on artiklis 40 määratletud garantiifondist väiksemad, nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et edasikindlustusselts esitaks talle heakskiitmiseks lühiajalise rahastamiskava.

▼B

Samuti võib ta piirata edasikindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil edasikindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

4. Iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad tal siseriikliku õiguse kohaselt keelata lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud juhtudel tema territooriumil asuvate varade vaba käsutamise edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, milles tuleb täpsustada selliste meetmetega hõlmatavad varad.

Artikkel 43

Rahaliste vahendite taastamise kava

1. Liikmesriigid tagavad, et pädeval asutusel on volitused nõuda edasikindlustusseltsidelt rahaliste vahendite taastamise kava, kui see pädev asutus leiab, et nende edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused on ohus.

2. Rahaliste vahendite taastamise kava peab sisaldama vähemalt järgmisi kolme järgmist majandusaastat hõlmavaid üksikasju või tõendeid:

a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja kasutustasude kalkulatsioonid;

b) kava, milles esitatakse sissetuleva ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;

c) bilansi prognoos;

d) edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja nõutava solventsusmarginaali katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;

e) üldine retrotsessioonipoliitika.

3. Kui edasikindlustusseltsi finantsseisund halveneb ja edasikindlustusseltsi lepingulised kohustused on ohus, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on volitused teha edasikindlustusseltsidele kohustuslikuks kõrgem nõutav solventsusmarginaal, et edasikindlustusselts suudaks lähitulevikus täita maksejõulisuse nõudeid. Selle kõrgema nõutava solventsusmarginaali tase põhineb lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite taastamise kaval.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused alandada kõikide kasutusel oleva solventsusmarginaali sobivate elementide väärtust, eriti juhul, kui nende turuväärtuses on pärast viimase majandusaasta lõppu toimunud olulisi muutusi.

▼B

5. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused piirata artiklite 37, 38 ja 39 kohaselt kindlaksmääratud retrotsessioonil põhinevat solventsusmarginaali alandamist, kui:

a) retrotsessioonilepingute laad või kvaliteet on pärast viimast majandusaastat oluliselt muutunud;

b) retrotsessioonilepingutega seoses olevat riski üleandmist ei toimu või see on piiratud.

6. Kui pädev asutus on nõudnud edasikindlustusseltsilt rahaliste vahendite taastamise kava käesoleva artikli lõike 1 kohaselt, hoidub ta sertifikaadi väljastamisest artikli 18 kohaselt seni, kuni ta leiab, et edasikindlustusseltsi edasikindlustuslepingutest tulenevat kohustused on ohus nimetatud lõike 1 tähenduses.

Artikkel 44

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Edasikindlustusseltsile päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt antud tegevusloa võib see asutus kehtetuks tunnistada, kui kõnealune ettevõtja:

a) ei kasuta tegevusluba 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;

b) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;

c) ei ole suutnud võimaldatud aja jooksul võtta artiklis 42 nimetatud taastamis- või rahastamiskavas täpsustatud meetmeid;

d) jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Tegevusloa kehtetuks tunnistamise või aegumise korral teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus sellest teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes võtavad asjakohaseid meetmeid, et takistada edasikindlustusseltsi alustamast uusi tegevusi nende territooriumil kas asutamisvabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus tuleb täpselt põhjendada ja sellest tuleb teatada kõnealusele edasikindlustusseltsile.

IV JAOTIS

PIIRATUD EDASIKINDLUSTUSE JA ERIOTSTARBELISTE VARAKOGUMITEGA SEONDUVAD SÄTTED

Artikkel 45

Piiratud edasikindlustus

1. Päritoluliikmesriik võib kehtestada erisätted piiratud edasikindlustustegevuse läbiviimise kohta, hõlmates järgmist:

— kohustuslike tingimuste lisamine kõikidesse sõlmitavatesse lepingutesse,

▼B

— põhjendatud haldus- ja raamatupidamismenetlused, piisavad sisekontrollimehhanismid ja riskijuhtimisnõuded,

— raamatupidamis-, usaldatavusnormatiivide ja statistilise teabe nõuded,

— sätete kehtestamine kindlustustehniliste eraldiste kohta, et tagada nende piisavus, usaldusväärsus ja objektiivsus,

— varade investeerimine, mis hõlmab sätteid kindlustustehniliste eraldiste kohta, et tagada edasikindlustusseltsi teostatava tegevusliigi arvessevõtmine, arvestades eriti eeldatavate maksenõuete iseloomu, suurust ja kestvust viisil, mis tagaks piisavuse, likviidsuse, turvalisuse, tulukuse ja varade sobivuse,

— reeglid kasutusel oleva solventsusmarginaali ja nõutava solventsusmarginaali ning nõutud miinimumgarantiifondi kohta, mille edasikindlustusselts säilitab seoses piiratud edasikindlustustegevustega.

2. Läbipaistvuse huvides edastavad liikmesriigid lõikes 1 nimetatud eesmärgil nende riiklikes õigusaktides kehtestatud sätete teksti viivitamatult komisjonile.

Artikkel 46

Eriotstarbelised varakogumid

1. Kui liikmesriik otsustab lubada oma territooriumil asutada eriotstarbelisi varakogumeid käesoleva direktiivi tähenduses, peab selleks olema nõutav pädevate asutuste eelnev luba.

2. Liikmesriik, kus on asutatud eriotstarbelised varakogumid, kehtestab tingimused, mille kohaselt niisuguse seltsi tegevusi läbi viiakse. Eelkõige kehtestab liikmesriik reeglid seoses alljärgnevaga:

— volituste ulatus,

— kohustuslike tingimuste lülitamine kõikidesse väljastatud lepingutesse,

— eriotstarbelisi varakogumeid juhtivate isikute hea reputatsioon ja sobiv kutsealane kvalifikatsioon,

— sobivad ja nõuetekohased tingimused eriotstarbeliste varakogumite enamusaktsionäridele, -osanikele või liikmetele,

— põhjendatud haldus- ja raamatupidamismenetlused, piisavad sisekontrollimehhanismid ja riskijuhtimisnõuded,

— raamatupidamis-, usaldatavusnormatiivide ja statistilise teabe nõuded,

— nõuded eriotstarbeliste varakogumite omavahendite kohta.

▼B

3. Läbipaistvuse huvides edastavad liikmesriigid lõikes 2 nimetatud eesmärgil nende riiklikes õigusaktides kehtestatud sätete teksti viivitamatult komisjonile.

V JAOTIS

ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 47

Õigusnorme rikkuv edasikindlustusselts

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teeb kindlaks, et edasikindlustusselts, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuab ta asjaomaselt edasikindlustusseltsilt õigusvastase tegevuse lõpetamist. Samal ajal teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks, jätkab edasikindlustusselts kõnealuses liikmesriigis kehtivate õigusnormide rikkumist, võib viimane pärast päritoluliikmesriigi pädevale asutusele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et edasisi rikkumisi takistada või nende eest karistada, sealhulgas takistada edasikindlustusseltsil, kui see on tingimata vajalik, uute edasikindlustuslepingute sõlmimist tema territooriumil. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil selliste meetmete võtmiseks vajalikud õigusdokumendid toimetatakse edasikindlustusseltsidele.

2. Lõike 1 alusel võetud meetmed, mis sisaldavad karistusi või edasikindlustusteenuste osutamise vabaduse piiranguid, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ning asjaomasele edasikindlustusseltsile teatavaks tehtud.

Artikkel 48

Likvideerimine

Edasikindlustusseltsi likvideerimisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi samal viisil kui muudest sama ettevõtja edasikindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi.

VI JAOTIS

VÄLJASPOOL ÜHENDUST ASUVA PEAKONTORIGA EDASIKINDLUSTUSSELTS, KES TEGELEB ÜHENDUSES EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSEGA

Artikkel 49

Edasikindlustustegevusega tegelemise põhimõte ja tingimused

Liikmesriik ei kohalda väljaspool ühendust asuva peakontoriga edasikindlustusseltsile, kes alustab tema territooriumil edasikindlustustegevust

▼B

või tegeleb seal sellega, sätteid, mis põhjustavad soodsamat kohtlemist kui võimaldatakse selles liikmesriigis peakontorit omavatele edasikindlustusseltsidele.

Artikkel 50

Kokkulepped kolmandate riikidega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi kokkulepete sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

a) edasikindlustusseltsid, kelle peakontor asub kolmandas riigis ja kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega;

b) edasikindlustusseltsid, kelle peakontor asub ühenduses ja kes tegelevad kolmanda riigi territooriumil edasikindlustusega.

2. Lõikes 1 nimetatud kokkulepete eesmärk on peamiselt tagada võrdväärseid usaldatavusnormatiive rakendades edasikindlustusseltsidele tõhus turulepääs lepinguosaliste territooriumil ja sätestada edasikindlustuse osas järelevalveeeskirjade vastastikune tunnustamine. Ühtlasi on kokkulepete eesmärgiks tagada et:

a) liikmesriikide pädevad asutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusseltside kohta, kelle peakontorid asuvad ühenduses ja tegelevad edasikindlustusega asjakohaste kolmandate riikide territooriumil;

b) kolmandate riikide pädevad asutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusseltside kohta, kelle peakontorid asuvad nende territooriumil ja tegelevad ühenduses edasikindlustusega.

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 toimimist, analüüsib komisjon koos Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

VII JAOTIS

KOLMANDA RIIGI SEADUSTEGA REGULEERITUD EMAETTEVÕTJA TÜTARETTEVÕTJAD NING SELLISE EMAETTEVÕTJA OMANDATAVATE OSALUSTE SUHTES KOHALDATAV KORD

Artikkel 51

Liikmesriikide teave komisjonile

Liikmesriikide pädevad asutused teatavad komisjonile ja teiste liikmesriikide pädevatele asutustele:

a) tegevusloa andmisest tütarettevõtjale, kelle vähemalt üks otsene või kaudne emaettevõtja tegutseb kolmanda riigi seaduste alusel;

▼B

b) kui selline emaettevõtja omandab osaluse ühenduse edasikindlustusseltsis, mille tulemusena see muutub tema tütarettevõtjaks.

Kui punktis a osutatud tegevusluba antakse tütarettevõtjale, kelle vähemalt üks otsene või kaudne emaettevõtja tegutseb kolmanda riigi seaduste alusel, täpsustab pädev asutus sellise kontserni struktuuri teatises, mis esitatakse komisjonile.

Artikkel 52

Ühenduse edasikindlustusseltsi kohtlemine kolmandas riigis

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis tekivad nende edasikindlustusseltsidel seoses asutamise või tegevusega kolmandas riigis või edasikindlustusteenuste osutamisel kolmandas riigis.

2. Komisjon koostab lõikes 3 nimetatud tingimusi arvesse võttes regulaarselt ettekande ühenduse edasikindlustusseltside kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses ühenduse edasikindlustusseltside asutamisega kolmandas riigis, kolmandate riikide edasikindlustusseltsides osaluse omandamisega, nende ettevõtjate sooritatud edasikindlustustegevusega ning edasikindlustusteenuste piiriülese osutamisega ühendusest kolmandatesse riikidesse. Komisjon esitab nimetatud aruanded koos asjakohaste ettepanekute või soovitustega nõukogule.

3. Kui komisjonile selgub lõikes 2 nimetatud aruannete või muu teabe põhjal, et kolmas riik ei võimalda ühenduse edasikindlustusseltsidele tõhusat turulepääsu, võib komisjon pöörduda nõukogu poole ettepanekuga saada vajalikud volitused läbirääkimisteks, et saavutada ühenduse edasikindlustusseltsidele parem turulepääs.

4. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelistes lepingutest, eriti Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames sõlmitud lepingutest.

VIII JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 53

Õigus pöörduda kohtusse

Liikmesriigid tagavad, et edasikindlustusseltse käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud õigus- ja haldusnormide alusel, on õigus pöörduda kohtusse.

Artikkel 54

Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

1. Liikmesriigid teevad üksteisega koostööd ühenduses edasikindlustuse järelevalve ja käesoleva direktiivi kohaldamise hõlbustamiseks.

▼B

2. Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd edasikindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkida võivate raskuste analüüsimiseks.

Artikkel 55

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee.

▼M2

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

_____

▼B

Artikkel 56

Rakendusmeetmed

▼M2

Järgmised rakendusmeetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele:

▼B

a) I lisas sätestatud õiguslike vormide täiendamine;

b) artiklis 36 loetletud kasutusel oleva solventsusmarginaali elementide selgitamine, et võtta arvesse uusi finantsinstrumente;

c) teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral nende tegevuste või lepingute iseärasuste arvestamiseks teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 osas artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõutava solventsusmarginaali arvutamiseks kasutatud kindlustusmaksete või nõuete suurendamine kuni 50 %;

d) artikli 40 lõikes 2 sätestatud minimaalse garantiifondi muutmine, et võtta arvesse majandus- ja finantsarengut;

e) artikli 2 definitsioonide selgitamine, et tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine kogu ühenduses;

▼M1

f) artikli 19a lõikes 1 sätestatud kriteeriumide kohandused, et võtta arvesse tulevast arengut ja tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine.

▼B

IX JAOTIS

OLEMASOLEVATE DIREKTIIVIDE MUUTMINE

Artikkel 57

Direktiivi 73/239/EMÜ muutmine

Direktiivi 73/239/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 12*a* lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmistega:

"1. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kahjukindlustusseltsile, kes on:

a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega, kes vastutab krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest, konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kahjukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing."

2. Artikli 13 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

"Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, (*) alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või käesoleva direktiivi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (**) alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärsusega otseselt seotud põhjustel.

(*) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.
(**) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9)."

3. Artikli 15 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

"2. Päritoluliikmesriik nõuab igalt kindlustusseltsilt käesoleva direktiivi artiklis 15a osutatud kindlustustehniliste eraldiste katmist ja tasanduseraldise moodustamist vastavalt direktiivi 88/357/EMÜ artiklis 6 sätestatud korrale. Ühenduse piires esineva riskiolukorra

▼B

osas peavad need varad asuma ühenduse piires. Liikmesriigid ei nõua kindlustusseltsidelt nende varade asumist teatud kindlas liikmesriigis. Päritoluliikmesriik võib siiski lubada lõdvendada varade asumist käsitlevaid reegleid.

3. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt käesolevale direktiivile või direktiivile 2002/83/EÜ tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või käesoleva direktiivi või direktiivi 2002/83/EÜ alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, sätestab ta selliste nõuete aktsepteerimise tingimused.”

4. Artikli 16 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

“b) reservid (põhikirjajärgsed ja vabareservid), mis ei vasta lepingulistele kohustustele ega ole tasanduseraldistena klassifitseeritud;”

b) neljanda lõigu sissejuhatav lause ja punkt a asendatakse järgmiselt:

“Kasutusel olevast solventsusmarginaalist lahutatakse ka järgmised kirjed:

a) osalused, mida kindlustusselts omab:

— kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 6, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 4 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti b tähenduses,

— edasikindlustusseltsides direktiivi 2005/68/EÜ artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti l tähenduses,

— kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,

— krediidiasutustes ja finantseerimisasutustes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 punktide 1 ja 5 tähenduses,

— investeerimisühingutes ja finantseerimisasutustes nõukogu direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 punkti 2 ja nõukogu direktiivi 93/6/EMÜ artikli 2 punktide 4 ja 7 tähenduses.”

▼B

5. Artiklit 16 *a* muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 seitsmes lõik asendatakse järgmisega:

“Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.”

b) lõike 4 seitsmes lõik asendatakse järgmiselt:

“Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.”

6. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 17b

1. Iga liikmesriik nõuab tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltsidelt, kes tegelevad edasikindlustustegevusega, kogu nende äritegevuse suhtes minimaalse garantiifondi loomist vastavalt direktiivi 2005/68/EÜ artiklile 40, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10 % kindlustusmaksete kogusummast;

b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 50 000 000 eurot;

c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10 % kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.

2. Iga liikmesriik võib käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud ja tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside sissetuleva edasikindlustustegevuse suhtes kohaldada direktiivi 2005/68/EÜ artikli 34 sätteid, kui on täidetud üks nimetatud lõikes 1 sätestatud tingimustest.

▼B

Sellisel juhul nõuab asjaomane liikmesriik, et kindlustusseltsi poolt sissetuleva edasikindlustamise kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutatavat kogu vara hoitakse, hallatakse ja korraldatakse kindlustusseltsi otsekindlustustegevusest eraldi ning et seda vara ei oleks võimalik üle kanda. Sellisel juhul ja ainult nende sissetuleva edasikindlustamistegevusega seonduvalt ei kohaldata kindlustusseltside suhtes direktiivi 92/49/EMÜ (*) artikleid 20–22 ja direktiivi 88/357/EMÜ I lisa.

Iga liikmesriik tagab, et tema pädevad asutused kontrollivad teises lõigus sätestatud eraldamist.

3. Kui komisjon otsustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artikli 56 punkti c alusel suurendada selle direktiivi artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõutava solventsusmarginaali arvutamiseks kasutatavaid summasid, kohaldab liikmesriik selle direktiivi artikleid 35–39 tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega nii nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 1.”

(*) Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

7. Artikli 20 a lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused omaksid volitust piirata edasikindlustusel põhineva nõutava solventsusmarginaali alandamist vastavalt artiklile 16 a, kui:

a) edasikindlustuslepingute iseloom või kvaliteet on eelmise majandusaastaga võrreldes märgatavalt muutunud;

b) edasikindlustuslepingutega seotud riski üleandmist ei toimu või see on piiratud.”

Artikkel 58

Direktiivi 92/49/EMÜ muutmine

Direktiivi 92/49/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 15 lõige 1 a asendatakse järgmisega:

“1a. Kui käesoleva artikli lõikes 1 viidatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtjat kontrolliv füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrolli aluseks, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 12a.”

▼C1

2. Artikli 16 lõiked 4, 5 ja 5a asendatakse järgmistega:

▼B

“4. Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet lõigete 1 või 2 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

— kindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, solventsusmarginaalide, haldus- ja raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,

— sanktsioonide rakendamiseks,

— pädeva asutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral või

▼C1

— kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 56 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste kindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

▼B

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädev asutus ja:

— krediidi- ja muude finantseerimisasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,

— organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning

— isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades (sund)likvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

6. Olenemata lõigetest 1–4 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest, või

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediidiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest, või

— kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

▼B

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

— kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks,

— selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus,

— kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.”

3. Artikli 21 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

“1. Päritoluliikmesriik ei või lubata kindlustusseltsidel tagada oma kindlustustehnilisi ja tasanduseraldisi ühegi teise peale alljärgnevatesse liikidesse kuuluva varaga:”;

b) punkti B alapunkt f asendatakse järgmisega:

“f) edasikindlustajate võlad, sealhulgas edasikindlustajate osad kindlustustehnilistes eraldistes ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, (*) artiklis 46 nimetatud eriotstarbelised varakogumid.

_____

(*) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.”

c) punkti C kolmas lõik asendatakse järgmisega:

“Esimeses lõigus loetletud vara või varaliigi hõlmamine ei tähenda, et kõiki varaliike tuleks automaatselt aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste kattena. Päritoluliikmesriik sätestab üksikasjalikumad eeskirjad, mis kinnitavad lubatavate varade kasutamise tingimused.”

4. Artikli 22 lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

“1. Kindlustustehniliste eraldiste ja tasanduseraldiste reservi kattevarade puhul nõuab iga päritoluliikmesriik, et ükski kindlustusselts ei investeeriks rohkem kui:”

Artikkel 59

Direktiivi 98/78/EÜ muutmine

Direktiivi 98/78/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Pealkiri asendatakse järgmisega:

“Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/78/EÜ kindlustusandjate või edasikindlustusandjate kontserni kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusseltside täiendava järelevalve kohta.”

▼B

2. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid c, i, j ja k asendatakse järgmistega:

"c) *edasikindlustusselts* – ettevõtja, kellele on antud tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, (*) artiklile 3;

_____

(*) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1."

"i) *kindlustusvaldusettevõtja* – emaettevõtja, kelle peamine tegevus on osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustusseltsid, edasikindlustusseltsid või kolmandate riikide kindlustusseltsid või kolmandate riikide edasikindlustusseltsid ja kellest vähemalt üks tütarettevõtja on kindlustusselts või edasikindlustusselts ning mis ei ole segakindlustusvaldusettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, (*) tähenduses;

j) *segakindlustusvaldusettevõtja* – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusselts, kolmanda riigi kindlustusselts, edasikindlustusselts, kolmanda riigi edasikindlustusselts, kindlustusvaldusettevõtja ega segakindlustusvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustusselts või edasikindlustusselts;

k) *pädev asutus* – liikmesriigi asutus, kelle pädevusse on seaduse või määrusega antud kindlustusseltside või edasikindlustusseltside järelevalve.

_____

(*) ELT L 35, 11.2.2003, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9)."

b) lisatakse järgmine punkt:

"l) *kolmanda riigi edasikindlustusselts* – ettevõtja, kellel on vaja tegevusluba vastavalt direktiivi 2005/68/EÜ artiklile 3, kui peakontori asukoht on ühenduses;".

3. Artiklid 2, 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

"Artikkel 2

Täiendava järelevalve kohaldamine kindlustus- ja edasikindlustusseltside suhtes

1. Lisaks direktiivi 73/239/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (*) ja direktiivi 2005/68/EÜ sätetele, millega on ette nähtud kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside järelevalve eeskirjad, sätestavad liikmesriigid, et järelevalvet kõigi selliste kindlustus- ja edasikindlustusseltside üle, kes on osalevad ettevõtjad vähemalt

▼B

ühes kindlustusseltsis, edasikindlustusseltsis, kolmanda riigi kindlustusseltsis või kolmanda riigi edasikindlustusseltsis, täiendatakse nii, nagu on kirjeldatud käesoleva direktiivi artiklites 5, 6, 8 ja 9.

2. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusseltside suhtes, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6, 8 ja 10.

3. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusseltside suhtes, kelle emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6 ja 8.

Artikkel 3

Täiendava järelevalve ulatus

1. Täiendav järelevalve artikli 2 tähenduses ei tähenda mingil juhul, et pädev asutus peab teostama järelevalvet kolmandate riikide kindlustusseltside, kolmandate riikide edasikindlustusseltside, kindlustusvaldusettevõtjate või segakindlustusvaldusettevõtjate üle eraldi.

2. Täiendava järelevalve alla kuuluvad artiklites 5, 6, 8, 9 ja 10 nimetatud:

— kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtjad,

— kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevad ettevõtjad,

— kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevate ettevõtjate sidusettevõtjad.

3. Ilma et see piiraks I lisa punkti 2.5 ja II lisa punkti 4 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et artiklis 2 nimetatud täiendava järelevalve puhul ei võeta arvesse ettevõtjaid, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis, kus vajaliku teabe edastamise suhtes kehtivad õiguslikud takistused.

Lisaks sellele võib täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus allpool loetletud juhtudel otsustada igal üksikjuhul eraldi, et artiklis 2 nimetatud täiendava järelevalve puhul ei võeta teatavat ettevõtjat arvesse:

— kui ettevõtja, kelle üle tuleks teostada järelevalvet, ei ole kindlustusseltside või edasikindlustusseltside täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline,

— kui ettevõtja finantsseisundi järelevalve kaasamine oleks kindlustusseltside või edasikindlustusseltside täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebaotstarbekas või eksitav.

Artikkel 4

Täiendava järelevalve teostamiseks pädevad asutused

1. Täiendavat järelevalvet teostab selle liikmesriigi pädev asutus, kus kindlustusseltsile või edasikindlustusseltsile on antud ametlik

▼B

tegevusluba vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6 või direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 4 või direktiivi 2005/68/EÜ artiklile 3.

2. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate kindlustus- või edasikindlustusseltside emaettevõtja on üks ja seesama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts, kolmanda riigi edasikindlustusselts või segakindlustusvaldusettevõtja, võivad liikmesriikide pädevad asutused kokku leppida, kes neist vastutab täiendava järelevalve eest.

3. Kui liikmesriigis on kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalveks rohkem kui üks pädev asutus, võtab see liikmesriik kõnealuste asutuste töö kooskõlastamiseks vajalikud meetmed.”

_____

(*) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

4. Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus nõuab kõigilt täiendava järelevalve alla kuuluvatelt kindlustus- või edasikindlustusseltsidelt piisavate sisekontrolli mehhanismide olemasolu, mis võimaldaks esitada täiendava järelevalve jaoks olulised andmed ja teabe.”

5. Artiklid 6, 7 ja 8 asendatakse järgmistega:

“Artikkel 6

Juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid näevad ette, et nende täiendava järelevalve teostamise eest vastutaval pädeval asutusel on juurdepääs igasugusele teabele, mis võib täiendava järelevalve alla kuuluva kindlustus- või edasikindlustusseltsi järelevalve seisukohast oluline olla. Pädev asutus võib vajaliku teabe saamiseks pöörduda artikli 3 lõikes 2 nimetatud asjaomaste ettevõtjate poole otse ainult juhul, kui sellist teavet on palutud kindlustus- või edasikindlustusseltsilt ja seda ei ole esitatud.

2. Liikmesriigid näevad ette, et nende pädev asutus võib nende territooriumil ise või selleks ametisse määratud isikute vahendusel kohapeal kontrollida lõikes 1 nimetatud teavet järgmistes kohtades:

— täiendava järelevalve alla kuuluv kindlustusselts,

— täiendava järelevalve alla kuuluv edasikindlustusselts,

— nimetatud kindlustusseltsi tütarettevõtjad,

— nimetatud edasikindlustusseltsi tütarettevõtjad,

— nimetatud kindlustusseltsi emaettevõtjad,

— nimetatud edasikindlustusseltsi emaettevõtjad,

▼B

— nimetatud kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtjad,

— nimetatud edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtjad.

3. Kui ühe liikmesriigi pädev asutus soovib käesoleva artikli kohaldamisel kontrollida konkreetsetel juhtudel olulist teavet teises liikmesriigis asuva ettevõtja kohta, kes on täiendava järelevalve alla kuuluva kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi siduskindlustusselts, sidusedasikindlustusselts, tema tütarettevõtja, emaettevõtja või emaettevõtja tütarettevõtja, peab ta kontrollimist taotlema kõnealuse teise liikmesriigi pädevalt asutuselt. Asutus, kes on sellise taotluse saanud, peab oma pädevuse piires teabe vastavust ise kontrollima või lubama seda teha kas taotluse esitanud asutustel, audiitoril või eksperdil.

Taotluse esitanud pädev asutus võib soovi korral kontrollis osaleda, kui ta ise kontrolli ei teosta.

Artikkel 7

Koostöö pädevate asutuste vahel

1. Kui eri liikmesriikides asutatud kindlustusseltsid või edasikindlustusseltsid on omavahel otseselt või kaudselt seotud või kui neil on sama osalev ettevõtja, edastavad liikmesriikide pädevad asutused vastava taotluse korral üksteisele kogu vajaliku teabe, mis võimaldab käesoleva direktiivi kohast täiendavat järelevalvet või aitab sellele kaasa, ja edastavad omal algatusel kogu teabe, mis on nende arvates teise pädeva asutuse jaoks vajalik.

2. Kui kindlustusselts või edasikindlustusselts on otseselt või kaudselt seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivis 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (*) määratletud krediidiasutuse, nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivis 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta (**) määratletud investeerimisühinguga või mõlemaga või kui neil on sama osalev ettevõtja, teevad pädevad asutused ja muude nimetatud ettevõtjate riikliku järelevalve eest vastutavad asutused tihedat koostööd. Nimetatud asutused edastavad üksteisele teabe, mis võiks nende tööd lihtsustada eelkõige käesoleva direktiivi raames, ilma et see piiraks nende vastavaid kohustusi.

3. Vastavalt käesolevale direktiivile saadud teabele ja eriti käesolevas direktiivis sätestatud pädevate asutuste vahelise teabevahetuse puhul kehtib nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv), (***) artiklis 16 ja direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 16 ning direktiivi 2005/68/EÜ artiklites 24–30 määratletud ametisaladuse hoidmise kohustus.

▼B

Artikkel 8

Kontsernisisesed tehingud

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teostavad üldist järelevalvet tehingute üle, mis toimuvad:

a) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi ja:

   i) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja vahel;

   ii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja vahel;

   iii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja sidusettevõtja vahel;

b) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi ja füüsilise isiku vahel, kellel on osalus:

   i) kindlustus- või edasikindlustusseltsis või ükskõik millises tema sidusettevõtjas;

   ii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osalevas ettevõtjas;

   iii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja sidusettevõtjas.

Kõnealused tehingud on seotud eelkõige järgmisega:

— laenud,

— tagatised ja bilansivälised tehingud,

— solventsusmarginaali osaks sobivad elemendid,

— investeeringud,

— edasikindlustus- ja retrotsessioonitoimingud,

— kulude jaotamise kokkulepped.

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusseltsidelt asjakohaste riskijuhtimisprotsesside ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas usaldusväärsete aruandlus- ja raamatupidamisprotseduuride olemasolu, et tuvastada, mõõta, jälgida ja kontrollida tehinguid vastavalt lõikes 1 sätestatule. Liikmesriigid nõuavad ka kindlustus- ja edasikindlustusseltsidelt vähemalt kord aastas andmete esitamist pädevale asutusele oluliste tehingute kohta. Pädev asutus vaatab need protsessid ja mehhanismid üle.

Kui nimetatud teabe põhjal ilmneb, et kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus nimetatud kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikud meetmed.

(*) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

(**) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/87/EÜ.

(***) EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.”

6. Artikli 9 lõige 3 asendatakse järgmisega:

▼B

“3. Kui lõikes 1 nimetatud arvutusest ilmneb, et korrigeeritud maksejõulisus on negatiivne, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikud meetmed.”

7. Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

“Kindlustusvaldusettevõtjad, kolmandate riikide kindlustusseltsid ja kolmandate riikide edasikindlustusseltsid”;

b) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

“2. Artikli 2 lõikes 2 nimetatud juhul hõlmab arvutus kõiki kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi sidusettevõtjaid nii, nagu on sätestatud II lisas.

3. Kui kõnealuse arvutuse põhjal ilmneb, et kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikke meetmeid.”

8. Artiklit 10a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) edasikindlustusseltsid, mille osalevateks ettevõtjateks on artiklis 2 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub kolmandas riigis;

c) kolmandate riikide kindlustusseltsid või kolmandate riikide edasikindlustusseltsid, mille osalevateks ettevõtjateks on artiklis 2 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub ühenduses.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Lõikes 1 nimetatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

a) liikmesriikide pädevatele asutustele on vajalik teave kättesaadav, et teostada täiendavat järelevalvet selliste ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused väljaspool ühendust asuvates ettevõtjates, ja

b) kolmandate riikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada täiendavat järelevalvet selliste oma territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused ühes või mitmes liikmesriigis asuvates ettevõtjates.”

9. Direktiivi 98/78/EÜ I ja II lisa asendatakse käesoleva direktiivi II lisas toodud tekstiga.

▼B

Artikkel 60

Direktiivi 2002/83/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/83/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 1 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

“s) *edasikindlustusselts* on edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, (*) artikli 2 punkti c tähenduses.”

(*) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.

2. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 9a

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädeva asutusega

1. Teise kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud asjakohased pädevad asutused peavad konsulteerima esmajoones üksteisega, hinnates sama kontserni teise ettevõtja aktsionäride sobivust ja juhtimisega seotud isikute mainet ning kogemust. Nad peavad vastastikku üksteisele edastama aktsionäride sobivust ja juhtivate isikute mainet ning kogemust puudutavaid andmeid, mis on teiste kaasatud pädevate asutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.”

▼B

3. Artikli 10 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

“Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärsusega otseselt seotud põhjustel”.

4. Artiklisse 15 lisatakse järgmine lõige:

“1*a.* Kui käesoleva artikli lõikes 1 viidatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtja üle valitsevat mõju teostav füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütarettevõtjaks või läheb tema valitseva mõju alla, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt artiklile 9a.”

5. Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 4, 5 ja 6 asendatakse järgmistega:

“4. Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet lõigete 1 või 2 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

— elukindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, solventsusmarginaalide, haldus- ja raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,

— sanktsioonide rakendamiseks,

— pädeva asutuse otsuste vastu esitatud halduskaebuste korral või

— kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 67 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste elukindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädev asutus ja:

— krediidi- ja muude finantseerimisasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,

— organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning

— isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

▼B

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades sundlikvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

6. Olenemata lõigetest 1–4 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest, või

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediidiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest, või

— kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

— kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks,

— selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus,

— kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.”;

b) lõige 8 asendatakse järgmisega:

“8. Lõiked 1–7 ei takista pädeval asutusel edastamast:

— keskpankadele ja teistele samasuguse rahandusasutuse funktsiooniga organitele,

— vajaduse korral teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

nende ülesannete täitmiseks mõeldud teavet ega takista sellistel ametiasutustel või organitel edastamast pädevatele asutustele sellist teavet, mida nad vajavad lõike 4 tähenduses. Selliselt saadud teabe suhtes kehtib käesolevas artiklis sätestatud ametisaladuse kohustus.”

▼B

6. Artikli 20 lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt direktiivile 73/239/EMÜ või käesolevale direktiivile tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, sätestab ta selliste nõuete vastuvõtmise tingimused.”

7. Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkti B alapunkt f asendatakse järgmisega:

“f) edasikindlustajate võlad, sealhulgas edasikindlustajate osad kindlustustehnilistes eraldistes ja direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbelised varakogumid;”

b) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

“3. Lõikes 1 loetletud vara või varaliigi hõlmamine ei tähenda, et kõiki varaliike tuleks automaatselt aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste kattena. Päritoluliikmesriik sätestab üksikasjalikumad eeskirjad, mis kinnitavad lubatavate varade kasutamise tingimused.”

8. Artikli 27 lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

“Kasutusel olevast solventsusmarginaalist lahutatakse ka järgmised elemendid:

a) osalused, mida elukindlustusselts omab

— kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 4, direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta (*) artikli 1 punkti b tähenduses,

— edasikindlustusseltsides direktiivi 2005/68/EÜ artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti l tähenduses,

— kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,

— krediidiasutustes ja finantseerimisasutustes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (**) artikli 1 punktide 1 ja 5 tähenduses,

— investeerimisühingutes ja finantseerimisasutustes nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta (***) artikli 1 punkti 2 ja nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/6/EMÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (****) artikli 2 punktide 4 ja 7 tähenduses;

▼B

b) järgmised kirjed, mis on elukindlustusseltsil seoses punktis a määratletud ettevõtjatega, mille osalust ta omab:

— lõikes 3 viidatud instrumendid,

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 viidatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 viidatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid omatakse ajutiselt finantsabi eesmärgil, et see ettevõtja ümber korraldada ja päästa, võib pädev asutus loobuda kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud vähendamise sätetest.

Alternatiivina kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud kirjete, mida kindlustusselts omab krediidiasutuses, investeerimisühingus ja finantseerimisasutuses, lahutamisele võib liikmesriik lubada kindlustusseltsil kohaldada *mutatis mutandis* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet (*****) I lisas toodud meetodeid 1, 2 ja 3. 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine) kohaldataks üksnes siis, kui pädev asutus on rahul integreeritud juhtimise ja sisekontrolli tasemega ettevõtjates, kes kuuluksid konsolideerimisele. Valitud meetodit tuleb kohaldada järjepidevalt.

Liikmesriik võib sätestada, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamiseks ei ole vastavalt direktiivile 98/78/EÜ või direktiivile 2002/87/EÜ täiendava järelevalve alla kuuluvatel kindlustusseltsidel vaja lahutada käesoleva artikli kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud kirjeid, mida omatakse täiendava järelevalve alla kaasatud krediidiasutuses, investeerimisühingus, finantseerimisasutuses, kindlustus- või edasikindlustusseltsis või kindlustusvaldusettevõtjas.

Käesolevas lõikes viidatud osaluste lahutamise eesmärgil tähendab osalus osalust direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti f tähenduses.”

(*) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).

(**) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

(***) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

(****) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

(*****) ELT L 35, 11.2.2003, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

9. Artikli 28 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

“a) esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud väljamineva edasikindlustuse otsekindlustusega enne maksude mahaarvamist ja sissetuleva edasikindlustusega, korrutatakse viimase majandusaasta osas kõigi matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud väljaminev edasikindlustus, ja matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga. Nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 85 %; rakendamisel võib edasikindlustusselts direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.”;

b) punkti b esimene lõik asendatakse järgmisega:

“b) teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3 % suurune osa sellisest elukindlustusseltsi kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast väljaminevat edasikindlustust ja retrotsessioone kindlustusseltsi kohustusena jääva riskikapitali ja edasikindlustust sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.”

10. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 28a

Edasikindlustustegevusega tegeleva elukindlustusseltsi solventsusmarginaal

1. Iga liikmesriik kohaldab tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega direktiivi 2005/68/EÜ artikleid 35–39, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10 % kindlustusmaksete kogusummast;

b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 50 000 000 eurot;

c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10 % kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.

▼B

2. Iga liikmesriik võib kohaldada direktiivi 2005/68/EÜ artikli 34 sätteid käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud edasikindlustusseltside, kelle peakorter on tema territooriumil, sissetuleva edasikindlustustegevuse suhtes, kui on täidetud üks nimetatud lõikes 1 sätestatud tingimustest.

Sellisel juhul nõuab asjaomane liikmesriik, et kindlustusseltsi poolt sissetuleva edasikindlustamise kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutatavat kogu vara hoitakse, hallatakse ja korraldatakse kindlustusseltsi otsekindlustustegevusest eraldi ilma vara üleandmise võimaluseta. Sellisel juhul ja ainult nende sissetuleva edasikindlustamistegevusega seonduvalt ei kohaldata kindlustusseltside suhtes artiklite 22–26 sätteid.

Iga liikmesriik tagab, et tema pädevad asutused kontrollivad teises lõigus sätestatud eraldamist.”

▼C1

11. Artikli 38 lõige 4 asendatakse järgmisega:

▼B

“4. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused omaksid volitust piirata artikli 28 kohaselt kindlaksmääratud edasikindlustusel põhinevat solventsusmarginaali alandamist, kui:

a) edasikindlustuslepingute iseloom või kvaliteet on eelmise majandusaastaga võrreldes märgatavalt muutunud;

b) edasikindlustuslepingutega seotud riski üleandmist ei toimu või see on piiratud.”

X JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 61

Olemasolevate edasikindlustusseltside saadud õigused

1. Käesoleva direktiiviga reguleeritud edasikindlustusseltsid, mis on enne 10. detsembrit 2005 käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeva saanud tegevusloa või alustanud tegevust selles liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt, kus asub nende peakontor, loetakse tegevusloa saanuks vastavalt artiklile 3.

Siiski peavad nad käesoleva direktiivi sätteid järgima edasikindlustustegevuse teostamise ning artikli 6 punktides a, c, d, artiklites 7, 8 ja 12 ning artiklites 32–41 sätestatud nõuete osas alates 10. detsembrist 2007.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 nimetatud edasikindlustusseltsidele, kes ei järgi 10. detsembrini 2005 artikli 6 punkti a, artikleid 7, 8 ja 32 kuni 40, võimaldada nende nõuete järgimise saavutamiseks tähtaja kuni 10. detsembrini 2008.

▼B

Artikkel 62

Tegevust lõpetav edasikindlustusselts

1. Käesoleva direktiiviga ei reguleerita edasikindlustusseltse, kes on 10. detsembriks 2007 lõpetanud uute edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma kindlustusportfelli üksnes oma tegevuse lõpetamise eesmärgil.

2. Liikmesriigid koostavad asjaomaste edasikindlustusseltside nimekirjad ja edastavad need kõikidele teistele liikmesriikidele.

Artikkel 63

Artikli 57 lõike 3 ja artikli 60 lõike 6 üleminekuperiood

Liikmesriik võib edasi lükata käesoleva direktiivi artikli 57 lõike 3, millega muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ artikli 15 lõiget 3, ning käesoleva direktiivi artikli 60 lõike 6 sätete rakendamist kuni 10. detsembrini 2008.

Artikkel 64

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu hiljemalt 10. detsembriks 2007. Seejärel edastavad liikmesriigid komisjonile nende meetmete tekstid.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate riigisiseste põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 65

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneval päeval.

Artikkel 66

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

Edasikindlustusseltside vormid:

— Belgia Kuningriigis: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”.

— Tšehhi Vabariigis: “akciová společnost”.

— Taani Kuningriigis: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”.

— Saksamaa Liitvabariigis: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”.

— Eesti Vabariigis: “aktsiaselts”.

— Kreeka Vabariigis: “ανώνυμη εταιρία”, “αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”.

— Hispaania Kuningriigis: “sociedad anónima”.

— Prantsuse Vabariigis: “société anonyme”, “société d'assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural”, “mutuelles régies par le code de la mutualité”.

▼M3

— Horvaatia Vabariigis: “dioničko društvo”.

▼B

— Iirimaal: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”.

— Itaalia Vabariigis: “società per azioni”.

— Küprose Vabariigis: “Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές”, “Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”.

— Läti Vabariigis: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”.

— Leedu Vabariigis: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”.

— Luksemburgi Suurhertsogiriigis: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d'assurances mutuelles”, “société coopérative”.

— Ungari Vabariigis: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”.

— Malta Vabariigis: “limited liability company/kumpannija tà responsabbilità limitata”.

— Madalmaade Kuningriigis: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”.

— Austria Vabariigis: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”.

— Poola Vabariigis: “spółka akcyjna”“towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”.

— Portugali Vabariigis: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”.

— Sloveenia Vabariigis: “delniška družba”.

— Slovaki Vabariigis: “akciová spoločnost”.

▼B

— Soome Vabariigis: “keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, “vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, “vakuutusyhdistys/försäkringsförening”.

— Rootsi Kuningriigis: “försäkringsaktiebolag”, “ömsesidigt försäkringsbolag”.

— Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, “the association of underwriters known as Lloyd's”.

▼B

II LISA

Direktiivi 98/78/EÜ I ja II lisa asendatakse järgmistega.

"I LISA

KINDLUSTUSSELTSIDE JA EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE KORRIGEERITUD MAKSEJÕULISUSE ARVUTAMINE

1. ARVUTUSMEETODI VALIK JA ÜLDPÕHIMÕTTED

A. Liikmesriigid näevad ette, et artikli 2 lõikes 1 nimetatud kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside korrigeeritud maksejõulisuse arvutamine toimub ühe punktis 3 kirjeldatud meetodi kohaselt. Liikmesriik võib siiski ette näha, et pädev asutus annab loa kasutada või kohustab kasutama muud punktis 3 sätestatud meetodit kui seda, mille valis liikmesriik.

B. **Proportsionaalsus**

Kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel võetakse arvesse osaleva ettevõtja suhtelist osa tema sidusettevõtjates.

"Suhteline osa" tähendab punktis 3 kirjeldatud meetodite 1 ja 2 kasutamise puhul otseselt või kaudselt osalevale ettevõtjale kuuluva märgitud kapitali osa suurust ja punktis 3 kirjeldatud meetodi 3 kasutamise puhul konsolideeritud aastaaruannete koostamisel kasutatud protsendimäärasid.

Kui sidusettevõtja on tütarettevõtja ja tema maksejõulisus on puudulik, tuleb olenemata kasutatud meetodist siiski arvesse võtta tütarettevõtja kogu maksejõulisuse puudujääk.

Kui pädeva asutuse arvates piirdub kapitali osa omava emaettevõtja vastutus kindlalt ja üheselt ainult nimetatud kapitali osaga, võivad need pädevad asutused anda loa, mille kohaselt tütarettevõtja maksejõulisuse puudujäägi võib arvesse võtta proportsionaalsel alusel.

Kui kindlustus- või edasikindlustuskontserni mõnede ettevõtjate vahel ei ole kapitalisidemeid, otsustab pädev asutus, millist proportsionaalset osa arvestada.

C. **Solventsusmarginaali elementide topeltkasutamise välistamine**

C.1. *Solventsusmarginaali elementide üldine käsitlemine*

Olenemata kindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel kasutatud meetodist, tuleb välistada solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide topeltkasutamine arvutamisel arvessevõetud eri kindlustusseltside või edasikindlustusseltside seas.

Selleks tuleb kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel ja juhul, kui seda ei ole ette nähtud punktis 3 kirjeldatud meetoditega, välja jätta järgmised summad:

— kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse ühe temaga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide finantseerimiseks,

▼B

— kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide finantseerimiseks,

— kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse mõne muu kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide finantseerimiseks.

C.2. *Teatavate elementide käsitlemine*

Ilma et see piiraks punkti C.1 sätete kohaldamist:

— kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud elukindlustusseltsi või seotud eluedasikindlustusseltsi kasumireserve ja edaspidist kasumit ja

— kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud kindlustusseltsi või seotud edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapitali,

võib arvutamisel arvesse võtta, kui nad sobivad kõnealuse sidusettevõtja solventsusmarginaali nõude katmiseks. Arvutusest jäetakse täiesti välja igasugune märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist osaleva ettevõtja võimaliku kohustusega.

Arvutusest jäetakse täiesti välja ka igasugune osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi võimaliku kohustusega.

Arvutusest jäetakse täiesti välja igasugune seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sama osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud mõne teise kindlustus- või edasikindlustusseltsi võimaliku kohustusega.

C.3. *Ülekandmine*

Kui pädev asutus leiab, et teatavad seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivad elemendid, mida ei nimetatud punktis C.2, ei ole selles osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, solventsusmarginaali nõude katmiseks tegelikult kasutatavad, võib kõnealuseid elemente arvutamisel arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd nad sobivad sidusettevõtja solventsusmarginaali nõude katmiseks.

C.4. Punktides C.2 ja C.3 nimetatud elementide summa ei või olla suurem kui seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali nõue.

D. **Kontsernisisese kapitali välistamine**

Korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel ei võeta arvesse solventsusmarginaali jaoks sobivaid elemente, mis pärinevad vastastikusest finantseerimisest kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja:

— sidusettevõtja,

— osaleva ettevõtja,

▼B

— mõne selles osaleva ettevõtja teise sidusettevõtja vahel.

Lisaks sellele ei võeta arvesse ühtegi sellise kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivat elementi, kui kõnealune element on pärit vastastikusest finantseerimisest kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi mõne muu sidusettevõtjaga.

Vastastikuse finantseerimisega on tegu eelkõige siis, kui kindlustus- või edasikindlustusseltsile või mõnele tema sidusettevõtjatest kuuluvad teise ettevõtja aktsiad või osad või kui ta annab sellele laenu ja kõnealusele ettevõtjale kuulub otseselt või kaudselt esimese ettevõtja solventsusmarginaali jaoks sobiv element.

E. Pädev asutus tagab, et korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse sama sageli, nagu on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 91/674/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ kindlustus- või edasikindlustusseltside solventsusmarginaali arvutamiseks. Varade ja kohustuste väärtust hinnatakse vastavalt direktiivide 73/239/EMÜ, 91/674/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ asjaomastele sätetele.

2. ARVUTUSMEETODITE KOHALDAMINE

2.1. **Seotud kindlustus- ja edasikindlustusseltsid.**

Korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse käesolevas lisas sätestatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaselt.

Kui kindlustus- või edasikindlustusseltsil on rohkem kui üks sidusettevõtja, arvutatakse korrigeeritud maksejõulisus kõigi meetodite puhul selliselt, et arvesse võetakse kõik kõnealused seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsid.

Järjestikuste osaluste puhul (näiteks siis, kui kindlustus- või edasikindlustusselts on osalev ettevõtja teises kindlustus- või edasikindlustusseltsis, kes on omakorda osalev ettevõtja mõnes kindlustus- või edasikindlustusseltsis) arvutatakse korrigeeritud maksejõulisus iga osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi puhul, kellel on vähemalt üks seotud kindlustus- või edasikindlustusselts.

Liikmesriigid võivad loobuda kindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisest, kui:

— kindlustus- või edasikindlustusselts on teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja ja nimetatud sidusettevõtjat on arvestatud osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel või

— kindlustus- või edasikindlustusselts on kas kindlustus- või edasikindlustusseltsiga samas liikmesriigis registrijärgse asukohaga kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtja ning nii kindlustusvaldusettevõtjat kui ka seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi võetakse arvutamisel arvesse.

▼B

Liikmesriigid võivad kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisest loobuda ka siis, kui kindlustus- või edasikindlustusselts on mõnes muus liikmesriigis registrijärgse asukohaga teise kindlustusseltsi, edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja siduskindlustusselts või sidusedasikindlustusselts ja kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on andnud nõusoleku ülekanda täiendav järelevalve asukohariigi pädevale asutusele.

Arvutamisest võib igal juhul loobuda üksnes juhul, kui arvutamisel arvessevõetavate kindlustus- või edasikindlustusseltside solventsusmarginaali jaoks sobivad elemendid on pädevate asutuste arvates kõnealuste ettevõtjate vahel nõuetekohaselt jaotatud.

Liikmesriigid võivad ette näha, et juhul, kui seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi registrijärgne asukoht ei ole samas liikmesriigis, kus asub kindlustus- või edasikindlustusselts, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, võetakse sidusettevõtja maksejõu puhul arvutamisel arvesse kõnealuse teise liikmesriigi pädeva asutuse hinnangut maksejõu kohta.

2.2. **Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad**

Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusseltsis, seotud edasikindlustusseltsis või kolmanda riigi kindlustusseltsis või kolmanda riigi edasikindlustusseltsis, võetakse vahendava kindlustusvaldusettevõtja seisundit arvesse. Ainult käesolevas lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohase arvutamise eesmärgil käsitletakse kõnealust kindlustusvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema näol tegemist kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kelle puhul kehtib maksejõulisuse nullnõue ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, nagu on direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16 või direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 või direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 36 sätestatud seoses solventsusmarginaali jaoks sobivate elementidega.

2.3. **Kolmandate riikide seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsid**

Kui arvutatakse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevast ettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, käsitletakse kõnealust kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsi ainult arvutamisega seotud eesmärkidel analoogiliselt seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kohaldades käesolevas lisas kirjeldatud üldisi põhimõtteid ja meetodeid.

Ent kui kolmas riik, kus on kõnealuse ettevõtja registrijärgne asukoht, nõuab sellise tegevuse puhul tegevusluba ja kehtestab maksejõulisuse nõude, mis on vähemalt võrreldav direktiivides 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ või 2005/68/EÜ sätestatuga, võttes arvesse nimetatud nõude katteelemente, võivad liikmesriigid sätestada, et arvutamisel võetakse kõnealuse ettevõtja puhul arvesse maksejõulisuse nõuet ja nimetatud nõude jaoks sobivaid elemente, nii nagu kõnealuse kolmas riik on sätestanud.

2.4. **Seotud krediidiasutused, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused**

Kui arvutatakse krediidiasutuses, investeerimisühingus või finantseerimisasutuses osalevast ettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, kohaldatakse selliste osaluste

▼B

kohta *mutatis mutandis* direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16, direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 ja direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 36 sätestatut, samuti liikmesriikide sätestatud õigust lubada teatud tingimustel kasutada alternatiivseid meetodeid ning lubada selliseid osalusi mitte maha arvata.

2.5. **Vajaliku teabe puudumine**

Kui kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis oleva registrijärgse asukohaga sidusettevõtja kohta ei ole mingil põhjusel pädevatele asutusele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalevas kindlustus- või edasikindlustusseltsis maha korrigeeritud solventsusmarginaali jaoks sobivatest elementidest. Sellisel juhul ei peeta sellise osalusega seotud realiseerimata kasumit korrigeeritud solventsusmarginaali jaoks sobivaks elemendiks.

3. ARVUTUSMEETODID

1. meetod: **mahaarvamise ja liitmise meetod**

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on vahe

i) järgmiste elementide summade vahel:

a) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivad elemendid ja

b) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhteline osa seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivates elementides

ning

ii) järgmiste elementide summade vahel:

a) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi arvestuslik väärtus osalevas kindlustus- või edasikindlustusseltsis ja

b) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõue ja

c) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude suhteline osa.

Kui osalus seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsis seisneb täielikult või osaliselt kaudses omandis, hõlmab punkti ii alapunktis a nimetatud element sellise kaudse omandi väärtust, võttes arvesse asjaomaseid järjestikuseid huve ning punkti i alapunktis b ja punkti ii alapunktis c nimetatud elemendid hõlmavad vastavalt seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide vastavaid suhtelisi osi.

2. meetod: **nõuete mahaarvamise meetod**

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on järgmiste elementide vahe:

i) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide summa

ja

ii) järgmiste elementide summa:

a) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõue ja

▼B

b) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude suhteline osa.

Hinnates solventsusmarginaali jaoks sobivaid elemente, hinnatakse osalusi käesoleva direktiivi tähenduses kapitaliosaluse meetodi kohaselt vastavalt direktiivi 78/660/EMÜ artikli 59 lõike 2 punktis b sätestatud võimalusele.

3. meetod: **raamatupidamise konsolideerimisel põhinev meetod**

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete põhjal. Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on järgmiste elementide vahe: konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsusmarginaali jaoks sobivad elemendid ja

a) kas osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude ja konsolideeritud aastaaruannete koostamiseks kasutatud protsendimääradel põhinevate seotud kindlustus- või edasikindlustusseltside maksejõulisuse nõuete suhteliste osade summa,

b) või konsolideeritud andmete põhjal arvutatud maksejõulisuse nõue.

Solventsusmarginaali ja konsolideeritud andmetel põhineva maksejõulisuse nõude jaoks sobivate elementide arvutamise suhtes kohaldatakse direktiivide 73/239/EMÜ, 91/674/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ sätteid.

▼B

II LISA

NENDE KINDLUSTUSE- JA EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE TÄIENDAV JÄRELEVALVE, KES ON KINDLUSTUSVALDUSETTEVÕTJATE, KOLMANDA RIIGI KINDLUSTUSSELTSIDE VÕI KOLMANDA RIIGI EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE TÜTARETTEVÕTJAD

1. Kui tegemist on kahe või enama artikli 2 lõikes 2 nimetatud kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kes on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tütarettevõtjad ja kes on asutatud eri liikmesriikides, tagab pädev asutus käesolevas lisas kirjeldatud meetodi järjekindla kohaldamise.

   Pädev asutus teostab täiendavat järelevalvet sama sageli, nagu on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 91/674/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ kindlustus- ja edasikindlustusseltside solventsusmarginaali suuruse arvutamiseks.

2. Liikmesriigid võivad käesolevas lisas sätestatud arvutusest teatava kindlustus- või edasikindlustusseltsi puhul loobuda juhul:

   — kui kõnealune kindlustus- või edasikindlustusselts on teise kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja ja kui seda võetakse arvesse kõnealuse teise seltsi käesolevas lisas sätestatud arvutuse puhul,

   — kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts ja seda kindlustus- või edasikindlustusseltsi võetakse arvesse ühe nimetatud seltsi käesolevas lisas sätestatud arvutuste puhul,

   — kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts ja artikli 4 lõike 2 kohaselt on sõlmitud kokkulepe, millega kantakse käesoleva lisa kohane täiendava järelevalve teostamine üle teise liikmesriigi järelevalveasutusele.

   Järjestikuste osaluste puhul (näiteks kindlustusvaldusettevõtja või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusselts, mis kuulub mõnele teisele kindlustusvaldusettevõtjale, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsile) võivad liikmesriigid kohaldada käesolevas lisas sätestatud arvutamist ainult kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõrgeima taseme emaettevõtja puhul, kelleks on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts.

3. Pädev asutus tagab, et I lisas kirjeldatud arvutustega analoogilised arvutused tehakse kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tasemel.

   Analoogia seisneb I lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaldamises kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tasemel.

▼B

Ainult kõnealuse arvutuse eesmärgil käsitletakse emaettevõtjat nii, nagu oleks tegemist kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kelle suhtes kohaldatakse:

— maksejõulisuse nullnõuet, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga,

— I lisa punktis 2.3 sätestatud põhimõtete kohaselt kindlaks määratud maksejõulisuse nõuet, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusseltsiga või kolmanda riigi edasikindlustusseltsiga,

ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, kui on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16 ja direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 ja direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 36 seoses solventsusmarginaali jaoks sobivate elementidega.

4. **Vajaliku teabe puudumine**

Kui käesolevas lisas sätestatud arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis oleva registrijärgse asukohaga sidusettevõtja kohta ei ole mingil põhjusel pädevale asutusele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalevas ettevõtjas maha käesolevas lisas sätestatud arvutamise jaoks sobivatest elementidest. Sellisel juhul ei peeta sellise osalusega seotud realiseerimata kasumit arvutamise jaoks sobivaks elemendiks.”